

TOUWEN BOVEN DE WIND

Tragi-komedie

van

PAUL COPPENS

TOUWEN BOVEN DE WIND

Tragi-komedie van

Paul Coppens

Uitgegeven in eigen beheer.

OPVOERINGSRECHT VLAANDEREN

Dit werk mag in Vlaanderen slechts opgevoerd worden nadat aan volgende voorwaarden is voldaan :

1. Schriftelijke toelating van :

PAUL COPPENS
Steenstraat, 26 bus 12
9340 Lede
Tel. 053/77.19.51
of pcoppens7@gmail.com

2. Toestemming van de auteurs voor het aanmaken van de nodige kopieën van dit werk.

3. Dit stuk is aangegeven bij S.A.B.A.M.
Betaling van de auteursrechten aan S.A.B.A.M.,
Aarlenstraat 75-77 te 1040 Brussel.

4. Zonder toestemming van de auteurs mag dit werk niet opgevoerd worden onder een andere titel.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes zonder toestemming van de auteurs.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100 % verhoogd.

TOUWEN BOVEN DE WIND

Uitgebreide inhoud

Samen met zijn buur, Mathieu, treft de eigenzinnige Remi de laatste schikkingen voor zijn levenswerk : een koordenmuseum.

Een paar maanden geleden is hij op dit bizarre idee gekomen toen hij zat te staren naar een sleuteltje aan een touwtje. Dit kleinood hield hij wel eens meer in de palm van zijn hand. Het is immers een relikwie sinds die fatale dag...

Plots begon Remi als een bezetene alle soorten koordenwerk te verzamelen. Zijn garage hangt dan ook vol met touwen, snoeren, zelen, linten, strengen enz. En nu gaat hij er zelfs een museum van maken.

Remi is er vast van overtuigd : dit curiosum wordt een publiekstrekker. De gemeente is een toeristische attractie rijker. Reisagentschappen zullen zijn museum in hun brochure opnemen. Televisie-stations zullen er een reportage over maken. Na zijn dood zal zijn borstbeeld aan de ingang prijken.

Volgende week is er de sensationele opening. De uitnodigingen liggen klaar...

Màr...

Net nu komt zijn vrouw Ivonne terug, nadat ze hem een half jaar geleden heeft laten zitten.

In haar zog duikt ook Odette op, de ex van Mathieu, terwijl haar nieuwe ex op zijn beurt van onder de touwen duikt.

En of dat nog niet genoeg is, heeft Ivonne nog iemand meegebracht.

Bemoeienissen... oude koeien uit de gracht...

Remi kan het best missen. Hij heeft immers komaf gemaakt met het verleden, wil er niet meer aan herinnerd worden, wil er zelfs in de verste verte niet meer aan denken.

Net nu, op de vooravond van zijn nieuwe leven als museum-directeur-conservator; net nu, op het ogenblik dat hij zijn nachtmerrie van het verleden in een mooie droom voor de toekomst heeft omgezet, dreigt het hele opzet in duigen te vallen.

Zijn droom wordt geen werkelijkheid, maar de werkelijkheid krijgt eindelijk zijn waarheid...

Verschenen in de pers:

“Aanvankelijk laat de auteur ons in het ongewisse en laat hij ons genieten van het dagelijks leven en de maffe onderneming die Remi heeft opgezet en welke hij in teamwork met zijn vriend Mathieu aan het afwerken is : het bouwen van een koordenmuseum.

Waarom een koordenmuseum?

Hier schept hij het mysterie. Welke tragedie ligt er diep achter verscholen?

Stilaan brengt hij klaarheid in het verwoeste gezin van Remi.”

“Ondanks de tragische ondertoon, is “Touwen boven de wind” een bijzonder amusante komedie. Weer slaagt Paul Coppens erin om dagdagelijkse mensen met hun kleine problemen, maar ook met grote levensvragen, volks, vlot, speels, maar oprecht ten tonele te brengen.

Een lach en een traan liggen hierbij al eens heel kort bij elkaar... en de boodschap, de symboliek van “Touwen boven de wind”, wordt u meer dan eens duidelijk.”

“Je zult lachen, veel lachen, maar ook ontroerd raken.”

TOUWEN BOVEN DE WIND

---

personages : (in volgorde van opkomst)

MATHIEU
REMI
SAKKE
IVONNE
ODETTE
INGE

---

decor :

Het interieur van bijgebouw naast huis met een poort naar de straatkant, een deur die uitgaat op de keuken.

Overal aan balken, of verbindingsstukken tussen de wanden, hangen koorden, zelen, draadjes.

Er staan : een oude tafel, stoelen, een kast, kratten, kisten, ladder...

(c) Paul Coppens
2002

EERSTE BEDRIJF

EERSTE TAFEREEL

Mathieu staat op de ladder, bezig koorden op te hangen. Komt van de ladder, verplaatst die. Klimt er terug op. Maakt een drietal koorden los. Gooit ze naar beneden. Uit zijn zak diept hij een kleinere koord op. Hangt deze tussen de andere. Spreekt in de richting van de deur.

MATHIEU En of ge mij nu gelooft of niet, maar zo hangen ze veel beter. Dan komt dat kleintje meer tot zijn recht. En dat smalleke hangt anders achter die dikke. En daarbij... wacht eens... (van de ladder, komt vooraan de scène staan, rug publiek, monstert de koorden) Die dikke koord zou beter meer achteruit hangen. (Weer ladder op, neemt dikke koord weg) Dat is nogal een kaliber jong. Die kunt ge nu toch niet vanvoor hangen. Hij pakt volledig 't zicht weg. (Van de ladder, zet ladder achteraan, klimt op ladder, hangt dikke koord op) Hier zie... hier hangt hij veel beter. (Merkt iets op) Zeg maar... hier hangt er ook zo'n petieterig klein dingske. Geen kat dat dat gaat zien. Allee, op wat trekt dat, een garendraadje naast zo'n flosj. (Van de ladder met dun draadje, trekt ladder naar andere kant voor de deur, kruipt op ladder) Ik zal dat eens gaan arrangeren, zie.

Op dat moment wordt de deur opengeduw, botst tegen de ladder. We zien Remi in de deuropening verschijnen. Mathieu valt bijna van de ladder.

MATHIEU Pas op, jong!

REMI Verdomme, Matten, wat staat die ladder hier te doen?

MATHIEU (van de ladder) 'k Ben aan 't werken, ziet ge dat niet? (Trekt ladder weg) En ge kunt niet kloppen, nee?

REMI In mijn eigen kot kloppen om in mijn garage te geraken, kinkel. (Komt binnen) En wat zijt ge aan 't uitspoken?

MATHIEU Ze allemaal een beetje beter hangen.

REMI Hoe dikwijls heb ik u niet gezegd dat ge met uw poten van alles moet afblijven als ik er niet bij ben.

MATHIEU Remi, die kleintjes ziet ge niet. Bijvoorbeeld : dat draadje hier naast die dikke flosj, vlak ernaast en er bijna tegengeplakt. De mensen zullen dat draadje nooit zien. Wel, 'k heb dat verhangen. 't Was precies of dat dat draadje van die flosj was. Precies of die flosj was aan 't uitrafelen.

REMI Waar dat ik mijn flosj hang, daar hebt gij geen zaken mee.

- MATHIEU 'k Heb alleen dat petieterig draadje verhangen. Kijk, hier zie.
- REMI Ge gaat gij alles op zijn plaats hangen.
- MATHIEU Luister, wat ik gedacht heb, Remi : (Legt met brede gebaren uit) ...de mensen komen binnen. Ze moeten eerst goed naar omhoog kijken want daar hangen de kleinste, dunste, petieterigste, platste, smalste én kortste touwtjes. Zeer belangrijk. Dan doen ze een stap voorwaarts. (Zet grote stap) Weer kijken ze naar omhoog. Nu zien ze de koorden die wat dikker zijn en wat langer. Zeer belangrijk, Remi, zeer belangrijk. De volgende stap... (zet weer grote stap)
- REMI Nog wat dikker, nog wat langer... zeer belangrijk zeker?
- MATHIEU Voilà, 'k hoor dat ge 't al beet hebt. En zo gaat dat verder naar vanachter toe. En daar hangen dan de dikste. Eerst die kabels daar, dan de scheepstouwen en tot slot... 't neusje van de zalm... de àlledikste. Een goed gedacht hé!
- REMI Wreed belangrijk.
- MATHIEU En wreed interessant voor een museum. Want de laatste hangen ook 't lààgst. (Doet bij de volgende uitleg de bewegingen) En zo moeten de mensen eerst goed naar omhoog kijken en op 't eind moeten ze zich bukken. Dat is eigenlijk een attractie op zijn eigen. En zo moet dat. Want de mensen betalen niet alleen om iets te zién, maar ook om iets mee te maken. Ze moeten ook iets voèlen.
- REMI Als ik u subiet een schop tegen ùw attractie geef, zult gij iets voelen.
- MATHIEU Bon, ik hoor het al, 't is weer niet goed.
- REMI Néé, 't is niet goed. Ze moeten hangen zoals dat 't was.
- MATHIEU Allemaal zo kriskras door mekaar. Op wat trekt dat. 't Is éne wirwar.
- REMI Daar steekt een (plechtig:) 'symboliek' in.
- MATHIEU Een tsimbaliék?
- REMI (verbetert) Symboliek. Da's iets... iets... euh... iets... enfin iets dat iets voorstelt.
- MATHIEU Een koord is een koord en daarmee basta. Dat stelt toch niks voor. Als ge een tsimbaliék wilt met iets dat iets voorstelt zoudt ge beter een museum van schilderijen beginnen.
- REMI 't Gaat hem niet over de koorden zélf, maar op de manier hoé dat ze hangen.

- MATHIEU *(kijkt naar de koorden)* Ze hangen allemaal van boven naar beneen. Dat is dan ook niet goed. Zeg, willen we ze dan in slingers hangen?
- REMI Maar nee, jong... *(bedenkt)* Of... ja... misschien hier en daar een slinger tussen.
- MATHIEU Hier een flosj en daar een slinger en wat verder een afhanger. Ge zoudt zeggen dat 't een sexmuseum is.
- REMI Tuttuttut, ze moeten hangen gelijk dat 't was.
- MATHIEU Zo een wirwar?
- REMI Ten eerste : dat is kunst. En ten tweede : ik heb die symboliek daar ingestoken.
- MATHIEU Ah ja?
- REMI Ziet ge dat niet?
- MATHIEU *(bekijkt de koorden)* Bah neen-ik.
- REMI Jammaar, 't is niet moeilijk, ge hebt al 't één en 't ander verhangen.
- MATHIEU Heb ik die tsimbalielik weggedaan?
- REMI Min of meer.
- MATHIEU Dat klein onnozel garendraadje?
- REMI Ja.
- MATHIEU Jammaar, gij zijt een goeie, gij. Dan had ge dat eerder moeten zeggen. *(Gaat naar het kleine koordje kijken)* Is dat nu dat spul?
- REMI 't Is te zeggen : waar dat dat éérst hing.
- MATHIEU Naast die flosj?
- REMI Onder andere.
- MATHIEU Zeg Remi, zijt g'er nu mee aan 't rammelen of wat is't?
- REMI 'k Zal 't u uitleggen.
- MATHIEU 't Zal vandoen zijn.
- REMI Die kleine touwtjes hangen tussen die grote dikke. Wel, dat is symboliek voor de mensen.

- MATHIEU Aan een flosj hangen?
- REMI De gewone mensen worden als het ware weggeduwd door de grote dikkoppen.
- MATHIEU (kijkt rond) Ah ja... Ah ja... aaah jààà. Als ge 't zo beziet... ja... jaja...
- REMI 't Gaat hem over de kleine burgerman die opgeslorpt wordt in de wereld van 't groot kapitaal.
- MATHIEU (bekijkt de koorden) Dus... dat zijn allemaal mannekes.
- REMI En dat draadje hier dat tegen die grote geplakt hing... hier...
- MATHIEU Die flosj.
- REMI Welja, gelijk gij dat noemt.
- MATHIEU 't Is toch een flosj zeker, met die losse dingskes vanonder.
- REMI Dat is 't symbool dat de kleine man soms 't gezelschap opzoekt van een dikkop. Om hem te helpen, verstaat ge? Dat is wat men noemt: een lange arm.
- MATHIEU Ah ja, ik versta't. Ge hebt zo van die mensen die in hun chef zijn gat zouden kruipen.
- REMI Voilà.
- MATHIEU Voilà! (Neemt de ladder, trekt ze naar de deur toe) 'k Ga-ik dat direct weer goed hangen, zie. (Kruipt op de ladder, haalt koordje weg) Maar Remi, zouden de mensen dat verstaan, jong? (Komt terug van de ladder, verschuift ze) 'k Wil zeggen : zouden ze dat zien dat hier in feite allemaal mannekes omhoog hangen?
- REMI Dat is juist de kunst. En daarbij, iedereen ziet daarin wat dat hij zelf wilt.
- MATHIEU Jamaar, wat is 't nu eigenlijk?
- REMI Hangt dat maar weer op zijn plaats jong.
- MATHIEU Ge kunt er zélf niet aan uit, zeker. (op ladder) Mijn gedacht zullen ze toch denken dat 't een wirwar is.
- REMI Zijt ge daar weer met uwe wirwar?
- MATHIEU Zeg Remi, wil ik dat draadje zo losdoor die flosj steken? Dan zullen de mensen misschien direct snappen dat de ene in de andere zijn gat kruipt.

REMI *(geprikeld, heftig)* Kom van die ladder, toe!

Mathieu komt van de ladder. Op dat moment komt Sakke binnen met grote doos.

SAKKE Huhum... ben ik hier bij Paelsterman?

REMI *(nog steeds geprikeld, blaft)* Jà, dat is hier!

SAKKE 'k Ben hier met uw levering, meneer. *(geeft doos aan Remi)*

REMI *(herstelt zich, met brede glimlach nu)* Ah, da's vriendelijk.

MATHIEU Mag ik éne keer raden? 't Zijn koorden.

SAKKE Ja't meneer, 't zijn koorden. Van de firma Neute Neuzel. We hebben alles. Van punaiskes tot Concorde-motoren, van blaaspijpen tot kruisraketten. Firma Neute Neuzel in de Pappestraat.

REMI *(haalt een koord uit de doos)* Chique zeg... chique... *(er schijnt geen eind aan de koord te komen)*

MATHIEU Hoeveel meter is dat wel?

SAKKE Twintig meter.

MATHIEU Remi, hebt gij twintig meter gekocht van één koord?

SAKKE 19 meter. De laatste meter krijgt hij er gratis bij.

MATHIEU En waar moet die hangen?

REMI Buiten. Maar nu nog niet. Tegen dat 't de opening is. Die moet tegen de gevel hangen. *(Tot Sakke)* Meneer...

SAKKE Zeg maar Sakke zenne, meneer. Ik heet Izaak, maar iedereen zegt Sakke.

REMI Ook goed. Hier, Sakke, wat drinkgeld. *(Geeft hem wat pasmunt)*

SAKKE We mogen geen drinkgeld aanpakken, meneer Paelsterman. *(Maar stopt meteen het geld in zijn zak)*

MATHIEU En die gaat ge aan de gevel hangen?

REMI *(legt uit met brede gebaren)* Zo van hier boven de poort, in kronkels naar omhoog. En een plakkaat erbij : "Koordenmuseum". En daar een hallogeenlamp op gericht.

SAKKE *(vol bewondering)* Een koordenmuseum... tsss...

REMI (trots, borst vooruit) Een vijfsterrenmuseum geleid door een professioneel team, waarvan ik de teamleider ben.

SAKKE Amai.

REMI (gewichtig) Mijne heren, sta mij toe dat ik jullie verlaat. Ik moet gaan onderhandelen. Naast prestatie ook communicatie.

MATHIEU Ik kan 't al peinzen : café 't Kommeke bij Suzanne.

REMI Voor sponsoring. Als ze maar afdokt.

Remi af. Ondertussen staat Sakke nog steeds in volle bewondering, met wijd-open mond naar de koorden te staren.

SAKKE Koorden.... tsss... en ge zijt alletwee professionelen?

MATHIEU Bijlange niet. Remi dopt en ik werk in ploegen in een meubelfabriek.

SAKKE Maar meneer Paelsterman zei daarjuist... vijfsterrenmuseum geleid door een professioneel team.

MATHIEU Remi heeft eens een boekske over teamwork op de kop kunnen tikken en daar is hij nu van bezeten. Maar hij kletst alles door mekaar. Hij heeft zoveel verstand van teamwork als die hamer die daar ligt.

SAKKE (kijkt rond) Hoe komt ge toch op zoiets... koorden... tsss....

MATHIEU Hij moet iets in zijne kop gestoken hebben.

SAKKE Wadde? Een koord?

MATHIEU Ik peins't. Zowat een half jaar geleden heeft zijn vrouw, Ivonne, hem laten zitten.

SAKKE Tsss... komt dat tegen.

MATHIEU Ja, dat ging al niet goed tussen die twee toen ze hier zijn komen wonen. Da's nu zo'n twee jaar geleden. D'er moet vroeger iets gebeurd zijn, maar 'k weet niet wat.

SAKKE Iets gebeurd?

MATHIEU Ja... wel... (wil voortvertellen, maar wordt onderbroken)

SAKKE (nadenkend) Vroeger. Misschien is 't daarmee dat ze naar deze buurt verhuisd zijn.

- MATHIEU En Ivonne is 't op de duur afgestapt...
- SAKKE Een slipperke.
- MATHIEU ...en Remi kon dat maar niet verwerken...
- SAKKE (nadenkend) Of een grote slipper. Iets van langere duur. Ge hebt zo van die slipperkes die serieuze slippers worden.
- MATHIEU Sakke, wilt ge mij nu eens laten uitklappen, jong? Dus Ivonne ging alleen wonen. En Remi begon eigenaardig te doen. Hij speelde altijd met een sleutel.
- SAKKE Een sleutel van wat?
- MATHIEU Een sleutel van een kast.
- SAKKE 't Is niet waar!
- MATHIEU 't Doet. Die sleutel heeft hij nog altijd op zak. En dat hangt aan een touwke. En Ivonne kwam zo eens binnen en hij zat tegen die sleutel aan dat touwke te klappen.
- SAKKE Tsss... komt dat tegen, komt dat tegen.
- MATHIEU Maar denk nu niet dat Ivonne gebleven is omdat hij een slag van die sleutel had. Nee jong, ze heeft zij haar kleren gepakt en ze was zij weer ribbedebie.
- SAKKE Tsss... komt dat tegen, komt dat tegen.
- MATHIEU En op een dag had Remi een ingeving. Hij zei tegen mij : vanaf nu blijf ik niet meer bij de pakken zitten. Ik ga beginnen koorden verzamelen. En daarna kwam hij op 't gedacht om er effenaf een museum van te maken. Hij wilde iets presteren in zijn leven.
- SAKKE Tsss... komt dat tegen, komt dat tegen.
- MATHIEU Dit is nu Remi zijn grote droom, zie: zijn koordenmuseum. Volgende week vrijdag is 't de opening.
- SAKKE Tsss... komt dat tegen, komt dat tegen.
- MATHIEU Wel, ge zijt uitgenodigd.
- SAKKE Komt dat tegen.
- MATHIEU Op voorwaarde dat ge eens iets anders zegt.
- SAKKE Komt zóiets tegen.

- MATHIEU Een koordenmuseum, dat bestaat bij mijn weten nergens.
- SAKKE Iedereen heeft zo zijn eigen droom die hij kost wat kost wilt verwezenlijkt zien.
- MATHIEU En dikwijls heeft de vrouw daar iets mee te maken. Ik ben nog op zoek met wat ik ga beginnen, misschien poëzie of zo.
- SAKKE Poëzie... tss...
- MATHIEU Want mijn vrouw is er ook vanonder getrokken.
- SAKKE De mijn heeft ook een andere.
- MATHIEU Ook al? Waar gaan we naartoe, waar gaan we naartoe.
- SAKKE Komt dat tegen, komt dat tegen.
- MATHIEU Tjongejongejonge...
- SAKKE Pas op, ik ben niet getrouwd.
- MATHIEU Hoe? En ge zegt...
- SAKKE IK ben die andere. Z' is weg bij hare man. Ze is mijne bijzit, zoals ze dat noemen. En dié was getrouwd. Maar de liefde was opgebrand zeker. Dan heeft ze een tijdje alleen gewoond en dan is ze op mij gebotst. Maar zo gaat het : de ene zijn dood is de andere zijn brood. Bon, ik ben dan maar weg.
- MATHIEU Wacht eens. Wat ziet gij daarin?
- SAKKE In wat?
- MATHIEU In die koorden.
- SAKKE (kijkt) Dat 't allemaal verschillende zijn.
- MATHIEU Ja natuurlijk en wat nog?
- SAKKE (staat onder de koorden, bestudeert ze wat aandachtiger) Dat ze...
- MATHIEU Ja?
- SAKKE Dat ze allemaal ophangen.
- MATHIEU Ja, maar hoé?
- SAKKE In d'hoorgte.

- MATHIEU Ziet ge dan niet dat ze allemaal door mekaar hangen?
- SAKKE Nu dat g' het zegt, ja... In feite is dat nogal een wirwar.
- MATHIEU Ziedet zie!
- SAKKE (blijft naar de koorden kijken) Zeg, als ge er lang blijft naar kijken begint ge scheel te zien. Wete gij dat?
- MATHIEU 't Is toch niet waar zeker ?!
- SAKKE 't Doet. (Blijft naar de koorden kijken) 't Begint op de lange duur voor uw ogen te wemelen.
- MATHIEU Ge moet dat van hiér bezien.
- SAKKE Ah... (komt bij Mathieu, kijkt) Ja, da's al beter. Maar dan zult ge wel hier met krijt op de vloer een kruiske moeten zetten vanwaar ze moeten kijken, anders zal iedereen zo scheel als een otter buitengaan.
- MATHIEU Dat is de tsimbaliek... euh.. symboliek.
- SAKKE Scheel zien?
- MATHIEU Nee-e! Die wirwar. Allee kijkt goed.
- SAKKE Dat doe'k, 't is juist daarmee.
- MATHIEU Dat is allemaal de voorstelling van de mensen. Gij, ik, Remi... iedereen.
- SAKKE Ah ja. Zeg, dat plat lint zal ik wel zijn. 'k Weet van mijn eigen da'k een platte ben.
- MATHIEU Nee, dat is in 't algemeen. Zo is 't leven.
- SAKKE Ik vind het toch maar een wirwar. Ik zou ze op volgorde hangen. Beginnen met de kleintjes hier aan de poort en naar achteren toe de grote.
- MATHIEU Voilà, gij zijt een vent naar mijn hart zie.
- SAKKE En met krijt tekent ge op de vloer een baan die de mensen moeten volgen.
- MATHIEU Maar die tsimbaliek is er dan niet.

SAKKE 't Doet zenne, 't doet. Dat is ook 't leven. 'k Zal 't u uitleggen : (maakt ook de bewegingen bij zijn uitleg) ...hier in 't begin moet ge eerst naar omhoog kijken. Dat is 't begin van 't leven, als ge nog jong zijt. Ge verwacht veel van de toekomst, ge kijkt omhoog. Ge loopt met uwe kop in de wolken. En geleidelijkaan, gelijk dat ge verder stapt en gelijk ook 't leven verdergaat, moet ge buigen of door de knieën gaan. En op 't einde moet ge u effenaf volledig bukken. Gebukt onder de jaren.

MATHIEU G'hebt gij nondedju gelijk.

SAKKE Denkt daar maar eens over na. En nu ga'k voort. Tot volgende week vrijdag dan. Om welk uur opent d' opening?

MATHIEU Acht uur.

SAKKE Tot dan. Salut en merci.

MATHIEU Ge zijt GIJ bedankt.

Sakke af. Mathieu bestudeert nogmaals de koorden.

MATHIEU De tsimbalieek van 't leven begot...

Hij neemt de ladder, bestijgt die. Ondertussen fade out licht

TWEEDE TAFEREEL

Een uur later.

De scène is moment leeg. Langs de poort komt Ivonne binnen. Kijkt rond, bekijkt de koorden. Plots hoort ze iemand achter de deur fluiten. Ze verstopt zich. Mathieu op met stuk krijt. Naar poort, met rug naar plaats Ivonne, schrijft op de vloer:

MATHIEU   (zegt luidop mee) "Ingang".

Begint dan pijlen te trekken over de hele oppervlakte. Zo komt hij uiteindelijk weer uit bij de poort, waar hij nu schrijft :

MATHIEU   (meezeggend) "Uitgang".

Bekijkt zijn werk. Schijnt tevreden te zijn. Gaat aan de poort staan, bekijkt nogmaals de hele vloer. Gaat naar buiten, komt meteen daarop weer binnen. Doet nu (overdrijft daarin) of hij een 'museumbezoeker' is. Volgt de pijlen, naar de grond kijkend; dan weer naar de koorden. Bewonderend roept hij "Hoo" enz...Gaat verder, volgt de baan, maar neemt veel te grote stappen.

Gaat weer naar buiten. Herbegint. Maar nu neemt hij veel kleinere stappen. Slaat hierbij natuurlijk een belachelijk figuur. Ook bij Ivonne die nu tevoorschijn komt en moeilijk haar lach kan bedwingen. Ze staat nu achter Mathieu.

IVONNE   Gaat het zo'n beetje?

MATHIEU   (schrikt hevig) Haah!!!! (Keert zich met een ruk om) Nondedju, mij zo doen verschieten. (Merkt nu dat het Ivonne is) Ivonne?!!!

IVONNE   Dag Mathieu.

MATHIEU   Ivonne?! Gij hier?!

IVONNE   't Is precies of dat ge een spook ziet.

MATHIEU   Ah bah ja'k.

IVONNE   Merci voor 't compliment.

MATHIEU   Wie zou u hier nu verwachten! Ivonne, mens toch... wel, wel, wel...

IVONNE   Ge kunt er precies niet van over.

MATHIEU   Bah neen-ik begot. Milledju, is me dat verschieten.

IVONNE   Dus dit is zijn museum? 'k Heb er iets over gelezen in de gazet.

MATHIEU   Remi heeft zelf dat artikel geschreven.

- IVONNE Allee, ik ben blij dat hij zich eindelijk met iets is gaan bezighouden. Is hij thuis?
- MATHIEU Hij is met een sponsor gaan klappen. *(brede glimlach)* Ivonneke, 'k ben echt content da'k u nog eens zie.
- IVONNE Zal wel.
- MATHIEU Ge weet dat ik niks tegen u heb. Integendeel...
- IVONNE *(onderbreekt)* Begin niet hé. Van de eerste dag dat we hier zijn komen wonen loopt ge al achter mijn gat.
- MATHIEU Ik was stekezot van u. En... eigenlijk... nóg altijd.
- IVONNE Laat het maar zo, Mathieu.
- MATHIEU Lap, 'k pak er weer nevens.
- IVONNE Mathieu, ik kom terug.
- MATHIEU *(hoogstverwonderd)* Hein?!
- IVONNE Ja. Ik kom terug. Hier... bij Remi. Vandaag nog. Mijn valiezen staan nog in 't station.
- MATHIEU Ivonne... dat... maar allee Ivonne.
- IVONNE Zeg, sta mij zo niet aan te gapen.
- MATHIEU Maar allee, 'k mag toch verschieten zeker?
- IVONNE Gij verschiet nogal gemakkelijk zo te zien.
- MATHIEU Ivonne... maar... maar dat kan niet. Dat kan kan gedomme niet.
- IVONNE En voor wat niet?
- MATHIEU Omdat... maar allee... Remi zal u nooit terug willen.
- IVONNE Over 't verleden wil ik een streep trekken, Mathieu.
- MATHIEU Maar dan is dat hier allemaal om zeep, wete gij dat. Dat museum hier heeft dan voor hem geen betekenis meer. Zijn tsimbaliëk zal naar de kloten zijn.
- IVONNE Luister Mathieu, over wat er gebeurd is moet de spons geveegd worden. Remi en ik zijn getrouwd en blijven dat. Van een scheiding is er trouwens nooit sprake geweest.

- MATHIEU En als hij u niet terug wilt? Hé? Wat dan? Ge kunt toch moeilijk in een hel komen leven.
- IVONNE Hij zàl mij terug willen.
- MATHIEU Luister, laat ons goed afspreken, Ivonne: als hij u niet meer binnenpakt, dan moogt ge bij mij komen.
- IVONNE Zet dat maar uit uwe kop.
- MATHIEU Oké, oké... ge slaat mijn aanbod af. 't Is goed. Maar ge zult wat meemaken. Trek uw plan. En 'k ga-ik nu voortoen, zie.
- IVONNE Maar Mathieu, wel één ding. 'k Zou graag hebben dat ge mij helpt.
- MATHIEU Ach zo, ge hebt wel mijn hulp nodig. Maar voor de rest mag ik op mijn kin kloppen.
- IVONNE En 't komt eigenlijk goed uit dat gij hier zijt en Remi nog niet.
- MATHIEU 'k Doe mijn handen van u af. Ge hebt uwe numero getoond.
- IVONNE Welke numero?
- MATHIEU Dat ge een half jaar de bloemekes hebt buitengezet.
- IVONNE Ik heb juistekes niks buitengezet. Ik was toe aan een bezinningsperiode. En ook Remi. En daar zal ik het straks met hem over hebben. Ook over hoe het nu verder moet. En 't is niet omdat ik terug ben dat Remi zijn museum niet mag beginnen. Integendeel, ik vind dat een goeie bezigheid. Dat zal hem goed doen. En 'k zal hem helpen.
- MATHIEU Gaat gij er dan mee akkoord dat er hier massa's bezoekers over de vloer komen?
- IVONNE Al komen ze met heel autobussen. Ik zal zelfs meewerken.
- Mathieu schudt zuchtend zijn hoofd, stijl : dit kan niet.
- IVONNE Mathieu, gij weet niet wat we hebben meegemaakt.
- MATHIEU (stil) Ivonne...
- IVONNE Maar er is een kentering in de situatie nu... sinds passeerde week... en... (herstelt zich dan) ...'t komt allemaal wel weer goed. Gaat ge mij helpen?
- MATHIEU Met wat?

- IVONNE Met het hem te zeggen.
- MATHIEU Ik moet Remi zeggen dat ge terug zijt?
- IVONNE Niet direct. Hem eerst wat voorbereiden. Dan zal dat niet zo een schok zijn voor hem.
- MATHIEU Hoe moet ik dat doen?
- IVONNE Ge zegt hem bijvoorbeeld dat de mogelijkheid erin zit dat ik op een goeie dag plots weer voor hem sta.
- MATHIEU Een goéie dag?
- IVONNE Voor mij toch.
- MATHIEU Allee, 'k moet hem de pap in de mond geven, 'k hoor het al.
- IVONNE En dan zal ik hem wel voorbereiden op iets anders.
- MATHIEU Op wat?
- IVONNE Dat we binnenkort... met z'n drieën zijn...
- MATHIEU Met?!!! Bedoelt ge dat...?!!!!
- IVONNE Ik bedoel...

Maar op dat moment hoort men Remi aan de poort roepen.

- REMI *(off)* Matten, kom mij eens helpen jong!
- MATHIEU Milledju, hij is daar!
- IVONNE Gaat g'het hem zeggen?
- MATHIEU Alleen die pap.
- IVONNE 'k Zal mij hier verstoppen, dan kan ik het horen.
- MATHIEU In die kast. *(Opent kleerkast)*
- IVONNE Maar trek het niet te lang.

Ivonne verdwijnt in de kleerkast.

- REMI *(off)* Matten, verdomme, waar zit ge!?
- MATHIEU Hier, Rieken, hier... *(rent af poort)*

Ivonne steekt haar hoofd nog eens uit de kast, kijkt naar de poort.

IVONNE Amai, 't is te hopen dat hij in een goeie bui is. (Trekt zich terug)

Mathieu en Remi op.

MATHIEU Wat hebt ge nu weer gekocht?

REMI Gekleurde lampen.

MATHIEU (zet doos neer, opent ze, haalt er slinger gekleurde lampen uit) Ge gaat er toch geen hoerekot van maken?

REMI Zot. Da's voor buiten aan de gevel.

MATHIEU En die lange koord ook?

REMI Natuurlijk. En dat plakkaat.

MATHIEU De mensen zullen denken dat 't hier Vlaamse kermis is.

REMI Wilt ge nu eens uw smoel houden!

MATHIEU 't Is toch waar zeker. Overdrijft ge nu niet? Waarvoor zet ge ook geen kraampke buiten met hotdogs en pensen.

REMI 'k Zal u subiet een trap onder ùw pens geven!

MATHIEU Allee, hij is weer agressief. Hij heeft nog eens gedronken.

REMI Nee, manneke, ge zijt er niet. 'k Heb-ik niks. 'k Heb een uur in die winkel gestaan.

MATHIEU En uwe sponsor?

REMI Jakkes.

MATHIEU 't Is daarmee dat ge zo opgesmeten zijt.

Terwijl Remi - met rug naar kast - alles in de doos nakijkt komt Ivonne even tevoorschijn en doet ze teken naar Mathieu dat hij de 'voorbereiding' moet beginnen. Mathieu heeft het begrepen en knikt. Gaat naar de kast, duwt Ivonne erin, doet kastdeur dicht. Komt naast Remi staan die op zijn knieën bij de doos zit.

MATHIEU (kucht) Huhum... dan hebt ge niét gedronken?

REMI Nee-e. Zeg voor wie aanziet gij mij?

MATHIEU Gaat ge uw leven beteren? Wel, dat komt goed uit. Ivonne zal dat graag hebben.

- REMI Voor wat begint gij nu ineens over Ivonne?
- MATHIEU Zomaar. (Weet niet goed wat zeggen) De eerste warmte zeker.
- REMI 'k Heb met de die geen zaken meer.
- MATHIEU Misschien wel meer als dat ge peinst.
- REMI En wilt ge zwijgen over dat wijf!
- MATHIEU Remi, zou dat niet kunnen dat ge binnenkort Ivonne terug tegen 't lijf loopt?
- REMI Hoe? Voor wat?
- MATHIEU Allee, pak nu dat ze hier toevallig in 't straat passeert en ze ziet die gevel versierd met die lange koord van 19 meter en een meter gratis en dat plakkaat en die gekleurde kermislampen en daar dan nog een hallogeenlamp bij ook. En ze ziet dat allemaal. Dan zal ze in haar eigen peinzen : tiens, 't is hier precies iets te doen. En ze leest daarbij op de poort : "iedereen welkom". 't Kan goed zijn dat ze dan binnenkomt.
- REMI Die kakmadam passeert hier in 't straat niet meer.
- MATHIEU 'k Weet niet zenne.
- REMI Hebt gij ze al zien passeren misschien?
- MATHIEU Nee, nu nog niet, omdat de gevel nog niet versierd is.
- REMI En dan wèl denkt ge?
- MATHIEU Ze zal 't horen zeggen of het in de gazet lezen.
- REMI Ze leest geen gazetten.
- MATHIEU En als ze hier nu eens wèl binnenvalt. Toevallig? Bijvoorbeeld met andere bezoekers. Met een autobus. Met de vrouwenbond.
- REMI (haalt elektrische draad uit de doos) We gaan dat straks afmeten.
- MATHIEU Neem nu dat ze u ziet en 't is weer liefde op 't eerste zicht. De grand amour.
- REMI Ik zal daar nog een schakelaar moeten plasseren.
- MATHIEU En ze wilt u alléén spreken. Vanachter.

REMI *(staat op, komt naar de muur naast de poort)* Nee, van voren hier.

MATHIEU Nee, van achter. Onder vier ogen.

REMI Zeg, wilt ge nu eens uw smoel houden!

MATHIEU En ze zegt dat ze wilt terugkomen.

Een korte stilte. Remi kijkt Mathieu streng aan.

REMI Nog één woord.

MATHIEU 't Zou toch kunnen.

REMI Hebt ge 't g'hoord?

MATHIEU Zoudt ge haar dan niet weer binnenpakken?

REMI 'k Zwier ze de andere kant van 't straat als ze hier éne voet binnenzet! Ze heeft mij laten zitten en ze heeft een half jaar niks van zich laten horen! Wel, nu kan ze de pot op! (Stopt alles weer in de doos)

MATHIEU Ja terrère. Wete gij wat dat ge gaat doen, jong? Hé? Ge zult gij janken als een plat kind van puur contentement.

REMI En nog eens iets. Wat doen die pijlen hier op de vloer?

MATHIEU Da's maar provisoir. Maar over plat kind geklapt...

REMI Ge kunt dat hier opschuren. Begint er maar aan.

MATHIEU Zie Remi, of ge mij nu gelooft of niet, maar 'k heb dat vannacht allemaal gedroomd. Over Ivonne.

REMI Dan was 't een natte droom zeker? (zet doos weg)

MATHIEU Ivonne kwam terug. Zo ineens. En haar valiezen stonden nog in 't station. Daar moet gij straks achter. (Herstelt zich dan meteen) Allee, in die dróóm... Dus, ze stond hier, stralend als prinses Mathilde. En ineens sprong die droom op een kleine die hier rondliep. Met een tut in zijne mond. En hij hing aan die koorden te bengelen. Van d'één naar d'ander. Gelijk Tarzan. En gij vond dat goed want ge deed dat ook. Een schone droom zenne, Remi. Die droom is heel zekers een tsimbaliék. Die zal iets willen zeggen.

REMI Gaat ge hier nog lang staan zeveren, jong?

MATHIEU Remi, zijt nu eens serieus : zoudt ge haar niet terug willen? Hé? En een klein boeleke erbij?

- REMI   Zeg, manneke, voelt gij u wel goed?
- MATHIEU   Zeg, dat zou toch schoon zijn. Met jullie driekes. Hé? Papa Remi en mama Ivonne. En mag ik dooppeter zijn? Peter Mathieu? Hé? Zeg, wat zoudt ge 't liefst hebben? Een meiske of een jongen?
- REMI   Dat ze u ergens wegsteken waar dat ge van z'n leven niet meer buitenkomt, dàt zou'k 't liefst hebben.
- MATHIEU   Een jongen zeker. Wel, ik ga daar voor zorgen.
- REMI   Gij?!
- MATHIEU   Allee, 'k wil zeggen : als 't van mij afhangt staat Ivonne hier binnen de second voren u. In levende lijve.

Remi blijft een ogenblik hoogstverbaasd naar Mathieu kijken.

- MATHIEU   Komaan hé zeg, wat is 't? Eieren of jongeren?
- REMI   G'hebt gij zeker mijn bak bier uitgedronken?
- MATHIEU   Maar nondedju! Snapt ge 't dan niet, kieken? Ik ben 't u aan 't expliceren! Die pap in uwe mond aan 't lepelen. Jawatte jong... achterlijke.
- REMI   Aan 't wàt? Matten, wat gebeurt er hier achter mijne rug?!
- MATHIEU   (meteen kleintjes onder de boze blik van Remi) Euh... 't was een schone droom zenne. Een hèèl schone droom. Remi, ge moest er bij geweest zijn.
- REMI   (stemverheffing) Matten?!

Plots een doffe slag in de kleerkast. De deur vliegt open en Ivonne valt uit de kast.

- REMI   Wat is dat?!!
- MATHIEU   Ziet ge dat niet?! Aangetrouwde familie van u! (Bij Ivonne) Kust nu mijn botten, z'is van haar stekken gedraaid.

Remi blijft als aan de grond genageld staan. Mathieu begint op Ivonne's wang te tikken om haar bij te brengen.
Ondertussen fade out licht

DERDE TAFEREEL.

Enige minuten later.

Ivonne komt net bij. Mathieu zit bij haar met een glas water en een doekje. Hij bet haar voorhoofd.

MATHIEU Ivonneke... allee toe Ivonneke...

IVONNE (opent de ogen) Mathieu?

MATHIEU Ja, ik ben het, uwe Mathieu. Hier drink wat. (Laat haar van het glas drinken waar hij het doekje had ingedopt) Gaat het al wat beter?

IVONNE Ja. 'k Peins dat 't over is.

MATHIEU 't Wordt niks met Remi. Vergeet hem. Ge zult het met mij moeten doen. (Streelt haar wang)

IVONNE (trekt zich weg) Ah neen!

MATHIEU Mijn besluit staat vast, Ivonne : ik wil u... én de kleine.

IVONNE Waar is hij?

MATHIEU Hoe? Ge hebt gij hem toch nog niet?

IVONNE Remi wil ik zeggen, kalle. En die kleine... gij denkt toch niet dat ik in verwachting ben?

MATHIEU En ge zegt het zélf.

IVONNE 'k Heb-ik níks gezegd. Ik bedoelde iets heel anders.

MATHIEU Wat dan?

IVONNE Dat zult ge nog wel zien. (Staat op)

MATHIEU (Ondersteunt haar) Pas op, houd u nog wat kalm.

IVONNE Dat kwam omdat ik geen lucht meer had in die kast.

MATHIEU 'k Had geen tijd om er een gat in te boren.

IVONNE Zit hij binnen?

MATHIEU Ja. Zeg, wete gij dat ik hem moest tegenhouden of hij had malheuren gedaan. Ivonneke, 't is best dat ge hier direct weggaat. En 'k zal meegaan. Hij zit ginder 't één fleske bier na 't ander binnen

te kappen en ge weet wat dat wilt zeggen. 'k Durf er mijne kop op verwedden dat hij zijn mes al geslepen heeft.

IVONNE Overdrijft ge nu niet?

MATHIEU Hij is zo agressief als dat hij groot is. Nog een chance dat ge van uw stekken lag, dat ge hem niet bezig gezien hebt. Precies een wild beest.

IVONNE Dat ik flauw gevallen ben is uw fout. Ge hebt het veel te lang getrokken.

MATHIEU Jamaar, eer dat ge Remi iets aan zijn verstand kunt brengen. En daarbij, 't zal niet meer voorvallen, Ivonneke. 'k Zal u nooit meer in een kast duwen. Als 'k u nu ergens induw is 't in ons bed.

IVONNE Is dat een aanzoek?

MATHIEU Awel, 'k ben content dat ge mij verstaat. Ziet g'het, da's nog eens 't bewijs. Wij verstaan mekander tenminste. Wij hebben maar een half woord vandoen en hup, onze gedachten springen naar mekaar. Wij zijn voor mekaar in de wieg gelegd.

IVONNE Mathieu, voor de laatste keer : zet die zottigheid uit uwe kop.

MATHIEU Ge zult gij straks wel anders klappen, meiske, als die bruutzak met zijn mes hier komt binnengestormd en ge zijt nog niet weg.

IVONNE Hij zàl geen mes bij hebben.

MATHIEU Ja terrère, gij peinst dat. 'k Durf wedden dat hij hem nu aan 't oefenen is in een biefstuk.

IVONNE Mij maakt ge niet bang zenne, manneke.

MATHIEU Blijft uit zijn buurt zeg ik u.

IVONNE Niks van. Ik wil met hem klappen.

MATHIEU Maar ge zijt zot.

IVONNE Onder vier ogen.

MATHIEU Gij weet niet wat ge zegt. Ge hebt nog lucht tekort zeker?

IVONNE Dat gesprek zal wonderen doen.

MATHIEU Wónderen? Malheuren, ja! Grote malheuren, die gaan hier gebeuren. Arra, dat rijmt nog ook.

Remi komt binnen. Ivonne en Remi kijken elkaar strak aan. Een gespannen stilte.

MATHIEU (staat er ongemakkelijk bij) Huhum...

Remi en Ivonne blijven roerloos mekaar aankijken. Mathieu staat tussen hen in. Hij bekijkt een paar keer om beurten Remi en Ivonne. Weet niet wat doen en begint dan maar een deuntje te fluiten. Uiteindelijk:

IVONNE Remi, ik wil klappen.

Remi blijft onbeweeglijk staan.

MATHIEU (bij Remi, overdreven vriendelijk) Rieken, uw museum gaat echt tof worden, jong. (Geen reactie van Remi) Rieken, gij zijt toch een crack zenne. Iedereen zegt dat. Dat ge een crack zijt. En ze zullen dat niet zeggen als 't niet waar is. Gij zult nog eens wereldberoemd worden. Gij zijt de beste, jong. Veruit de beste. En de vriendelijkheid zelve.

REMI Smoel toe!

MATHIEU Ja, dat dacht ik al. (Kijkt naar Remi's handen) Ge hebt toch niks in uw handen? Of in uw zakken? Ge hebt daarbinnen toch geen biefstukken gesneeën? Mag ik eens voelen? (Begint voorzichtig aan Remi's zakken te voelen)

REMI Blijft eens van mijne zak, jong! En stap het af!

IVONNE Remi, ik ben niet van plan om hier gans de tijd zo te blijven staan. Ik heb u iets te zeggen.

MATHIEU (bij Ivonne) D'er is geen klappen aan, geloof mij toch.

Remi komt dreigend naar Mathieu die achteruit deinst. Hij neemt Mathieu bij de kraag, gaat ermee naar de poort toe.

REMI Buiten gij!

MATHIEU (spartelend onder de greep van Remi) Jamaar...

REMI Buiten!!! (Duwt Mathieu buiten, trekt de poort dicht)

IVONNE Zijt wat voorzichtig met hem.

REMI Bon. Wat hebt gij te zeggen?

IVONNE Remi, ik zal maar met de deur in huis vallen : ik wil herbeginnen.

REMI (roept) Herbeginnen?!!

- IVONNE   Herbeginnen, ja! Met een schone lei! Gij en ik... en...
- REMI   (vlug) Spreekt haar naam niet uit!
- IVONNE   Zij is uw dochter, Remi! ONZE dochter! Van u en van mij!
- REMI   (roept) En de zuster van haar broer! Haar eigen broer! Onze ZOON!

Een pijnlijke stilte. Remi gaat op de bak zitten.

- REMI   Doet er me weer niet aan denken. (Stemverheffing) Doet er me godverdomme weer niet aan denken!!!
- IVONNE   Ze is bij mij geweest.
- REMI   (kijkt Ivonne scherp aan) Wàt?
- IVONNE   We hebben erover gesproken.
- REMI   Heeft ze u weer een hoop leugens verteld?
- IVONNE   Remi, het zijn geen leugens.
- REMI   (stemverheffing, veert op) Dat zijn ze wèl!!! Leugens! Leugens! Vuile smerige leugens wat ze over haar broer heeft verteld! En die jongen is eraan tenonder gegaan!
- IVONNE   Hij was aan de drank, Remi! Hoe hard het ook als moeder is om het toe te geven, maar hij was aan de drank!
- REMI   Door hààr!!! Door al die godverdomse leugens!
- IVONNE   Ze is in behandeling, Remi. Het heeft haar nog niet losgelaten!
- REMI   Wàt heeft haar nog niet losgelaten? Hé?!! Wàt?!! Dat hij door haar schuld tegen een boom te pletter is gereden!?
- IVONNE   Remi, we gaan weer dezelfde weg op! Altijd weer ruzie als we er ook maar één woord over zeggen. Ruzie, ruzie en nog eens ruzie! En roepen en tieren en mekaar de schuld geven! Het heeft ons huwelijk kapot gemaakt en dat wil ik niet. Ik ben zes maanden alleen gaan wonen omdat er met u niet meer te leven viel.
- REMI   Waarom zijt ge dan teruggekomen?! Eindelijk had ik iets waar ik naartoe kon leven. Eindelijk was ik bezig met iets te presteren. Mijn museum! Mijn eigen museum van koorden. Ook al verklaren ze me allemaal stekezot! Maar dat is iets wat ik zelf uit de grond heb gestampt. En ik draag dit museum op aan hèm!!! Niet aan hààr, maar aan hèm!!! En weet ge voor wàt? Hé? Weet ge voor wat?

Omdat hij dat zelf keitof zou gevonden hebben. Keitof zoals hij altijd zei. (Gaat weer zitten op de bak) Toen hij klein was - we zaten in onze hof op die schuine bank onder de perelaar, ik rappeleer het mij nog heel goed - hij zei : pa, iedereen van onze klas verzamelt wat. Maar ik niet. Nóg niet. Pa, ik zou iets heel speciaals willen verzamelen. Iets wat een ander níét verzamelt. Iets waar een ander eenvoudigweg nooit aan gedacht heeft. Iets gewoons en toch ongewoons. Dat zou keitof zijn. Weet gij iets, pa? Maar ik kon op dat moment niks bijzonders verzinnen. We noemden vanalles op, maar niks unieks. (gelaten) Keitof... (haalt sleutel aan touwtje uit zijn zak, bekijkt het) Ik dacht eerst aan sleutels. Maar 't werden touwen. (Een stilte, buigt zijn hoofd. Dan herstelt hij zich, veert op, stopt sleutel weg) En gij zijt zes maanden lang weggeweest. Ge hebt mij met mijn miserie alleen laten zitten.

IVONNE Ik ben ook zes maanden lang een wrak geweest, als ge dat maar weet!

REMI En nu staat ge hier ineens terug. De week voor d'opening. Om er mij nog eens aan te herinneren. Is dàt uwe steun?! Hé?! Is dàt uwe steun?! Mij terug de dieperik induwen?! Bedankt zenne. Ge zijt wreed bedankt. (gaat naar de poort toe)

IVONNE Waar gaat ge naartoe?

REMI Ge hebt er geen zaken mee waar da'k naartoe ga! Gij ùw leven en ik 't mijn!

IVONNE Gaat ge weer vluchten? Waarom kunnen we dit nooit eens niet uitklappen tot het einde?

REMI Tot het einde?! Tot het éinde?! Die boom, dàt was het einde! (af)

IVONNE Remi? Remi?!

Een stilte. Ivonne zakt uitgeteld neer op een kist.
Plots verschijnt Odette in de deurpening van de keuken.

ODETTE En nu gaat ge me eindelijk eens vertellen wat er allemaal aan de hand is.

IVONNE Odette? Zijt gij hier al? Ik dacht dat ge morgen of overmorgen pas ging komen.

ODETTE Ik kwam al eens een kijkje nemen. Om te zien hoe het er hier voor 't moment aan toegaat. Mathieu had mij bijna gezien. Hij loopt daar buiten te ijsberen. Ik hoorde terwijl Remi roepen tot op straat. Ik dacht in mijn eigen: daar is precies 't één en 't ander aan d'hand. En uw achterdeur stond open. Sorry, maar 'k heb 't laatste gehoord. En nu wil ik weten wàt er eigenlijk allemaal gebeurt met u en Remi. Ge

zijt hier twee jaar geleden komen wonen. Ik zag al van de eerste dag dat er wat scheelde, maar ge hebt nooit uwe mond erover opengedaan. En toen ik u gisteren tegen 't lijf liep had ge het ook over iets dat weer goed moest komen. En over uw dochter die u verleden week was komen opzoeken. Ik wist niet dat gij een dochter had.

IVONNE Er zijn zo van die dingen die ge aan niemand zijn neus wilt hangen. Erge dingen.

ODETTE Maar die ge ook eens kwijt moet kunnen, anders gaat ge eraan kapot.

IVONNE Aan kapot gaan... zeg dat wel.

ODETTE Vertel het maar, Ivonne. Stort uw hart maar eens uit. Dit blijft onder ons.

Een stilte. Ivonne aarzelt eerst even, dan uiteindelijk :

IVONNE Ja, we hebben een dochter... ons Inge. We hadden ook een zoon, Gunter. Hij is verongelukt op zijn achttiende. Enkele jaren daarvoor begon ons Inge zich eigenaardig te gedragen. Op een nacht heeft ze alles opgebiecht. Vanaf haar negen jaar werd ze door haar broer... (maar stokt)

Een stilte waarin Odette even afwacht. Tot uiteindelijk:

ODETTE Hij kon haar niet gerust laten?

IVONNE Ze werd... door hem... (moeizaam) ...misbruikt...

Een pijnlijke stilte. Odette, op slag van haar stuk gebracht, zakt neer op de andere kist tegenover Ivonne.

ODETTE (ontsteld) Ochot...

IVONNE Dat kind had al die tijd gezwegen. Haar broer had haar bedreigd en gezegd dat ze haar mond moest houden of dat er anders nog veel ergere dingen met haar gingen gebeuren. Maar op een nacht - ze had eerst urenlang liggen schreeuwen - is het er allemaal uitgekomen. Ge kunt u niet voorstellen wat voor een slag ge dan in uw gezicht krijgt, wat dat er dan door uwe kop gaat. Uwe bloedeigen zoon misbruikt uw dochter. Ge denkt dat zoiets vulgairs, barbaars, alleen maar een ander kan overkomen. Ze was net twaalf jaar geworden. Dat was dus al drie jaar aan de gang. Gunter ontkende natuurlijk alles, was in alle staten. Remi trok partij voor hem. Gunter begon te drinken. Op een nacht heeft hij een bocht gemist. Hij had teveel alcohol in zijn bloed. Remi gaf ons Inge de schuld. Volgens hem was er niks van waar wat zij beweerde. Het was allemaal

zieklijke verbeelding, zei hij. En onze Gunter is door die valse beschuldigingen beginnen drinken. Zijn eigen zuster aanranden, stelt u voor. Beschuldigd worden van zoiets smerigs. Dat doet u naar de fles grijpen, zei Remi. Maar het is waar, Odette. Het is waar. De doktoers zijn tot die conclusie gekomen. Dat meisje is door een verschrikkelijke hel gegaan. Maar Remi geloofde ook de doktoers niet. Gunter was immers zijn oogappel. Na de dood van Gunter is ons Inge het thuis afgestapt omdat ze het gedrag van haar vader niet meer aankon. Ze gaat nu nog altijd naar een zelfhulpgroep.

ODETTE Amai... pfft... da's gene kattepis.

IVONNE Remi deed alsof Gunter nog altijd leefde terwijl hij ons Inge niet meer hoorde of zag. En altijd had hij die sleutel in zijn handen. De sleutel die Gunter om zijn hals droeg. Van zijn kast op zijn kamer. Daar had hij iets verborgen. En hij hield die sleutel bij zich, aan een koordje rond zijn nek. De politie heeft die aan Remi gegeven. Ik geloof niet dat Remi die kast al geopend heeft. Hij heeft het nooit gedurfd. Ik kon het op de duur ook niet meer uithouden bij Remi. Ik ben weggegaan. Ben in een studio gaan wonen. Maar 't heeft nu lang genoeg geduurd. Ik heb mij voorgenomen om opnieuw te beginnen. En vorige week stond ons Inge aan mijn deur. Ze had het artikel over Remi zijn koordenmuseum in de gazet gelezen. We hebben uren en uren gepraat. Als moeder en dochter. Tot stukken in de nacht. Ze is bij mij blijven slapen. En we zijn samen tot een besluit gekomen : we gaan er alles aan doen om weer een hecht gezin te worden.

ODETTE Maar 't zal precies niet gemakkelijk zijn als ik Remi zo bezig hoor.

Plots hoort men aan de poort :

SAKKE (off) Oehoe, is er iemand?

IVONNE Bezoek. 'k Zal dat over en 't weer geloof wel moeten gewoon worden.

SAKKE (off) Oehoe, mag ik binnenkomen?

ODETTE (kijkt richting poort, schrikt) Maar... dat is... dat is...

IVONNE Wié is't?

ODETTE HIJ?! Hiér?!!

IVONNE Maar wie dan?

ODETTE Me niet verraden.

Odette haast zich uit de voeten. Af keuken. Sakke komt binnen met een doos.

- SAKKE Oh... madam... is meneer er niet?
- IVONNE Nee... die is... euh... efkes weg.
- SAKKE Ik kom nog wat koorden brengen. Overschotjes. Hij krijgt ze van Neute Neuzel.
- IVONNE Ah... euh... da's schoon van... dingske en dingske.
- SAKKE Neute Neuzel.
- IVONNE Ja.
- SAKKE (zet de doos neer) Zijt gij soms madam Paelsterman?
- IVONNE Euh... ja...
- SAKKE 't Is toch wel iets hé. 't Is toch wel iets. Een ferme gezonde vent, maar met een slag van de molen en een slag van een sleutel en een slag van een koord.
- IVONNE (in de war nu) Ah... euh... ge zijt op de hoogte.
- SAKKE Tss... komt dat tegen, komt dat tegen.
- IVONNE Merci voor de koorden. Remi zal content zijn.
- SAKKE Ja, dat zal hij. Ocharme. Allee, 'k ga voort.
- IVONNE Doe dat.
- SAKKE Anders zal mijn Detteke ongerust zijn.
- IVONNE Uw wié?
- SAKKE Mijn Detteke. Eigenlijk Odette, maar ik zeg Detteke.
- IVONNE Noemt uw vrouw zo?
- SAKKE Ze is mijn vrouw niet. Ze is mijn bijzit. Detteke... en zij zegt Sakske tegen mij. Detteke en Sakske.
- IVONNE Odette? (Bedenkt, kijkt daarbij even richting keukendeur) En hoe heet ze nog?
- SAKKE Van Hooyssmissen. Van Hooyssmissen Odette, Lea, Kamiel, Jozefien...

IVONNE   (schrikt) Dan is zij...?
 SAKKE   Weet ge wat, ik zal haar met d'opening meebrengen.
 IVONNE   Ja... euh... Néé!!! Euh... allee... 't is te zeggen... ge ziet maar.
 SAKKE   Tot vrijdag.

Sakke af. Ivonne blaast.
Odette steekt haar hoofd binnen.

IVONNE   Odette!
 ODETTE   Ivonne!
 IVONNE   Wete gij wat da'k-ik weet?
 ODETTE   Ik weet het.
 OD + IV   (samen) Dat de wereld klein is!
 ODETTE   Komt dat tegen.
 IVONNE   Zeg dat wel, komt dat tegen.
 ODETTE   Dat hoor ik hem wel honderd keren op een dag zeggen.

Plots aan de poort

MATHIEU   (off) Komt dat tegen!!!
 ODETTE   (schrikt) Mathieu! Ook dié moet mij nog niet zien!

Odette duikt weer de keuken in.
Vanuit de poort komt Mathieu binnen die een van kop tot teen druipend-kletsnatte Remi ondersteunt.

IVONNE   (schrikt) Remi, wat is er gebeurd?!
 MATHIEU   Hij is in de vaart gesprongen. En hij kan niet zwemmen! Een chance dat ik hem vanop afstand gevolgd ben toen hij hier als een briesende leeuw wegliep.

Remi staat er hulpeloos, als een wrak bij.

REMI   Ivonne... ik... ik kan niet meer. 't Komt altijd weer boven... en dan... dan zie ik hem...

Remi zakt uitgeteld op zijn knieën. Hij begint te wenen.

REMI Ik dacht dat 't eindelijk over was... maar...

MATHIEU (kijkt verwonderd neer op Remi) Allee, wat krijgt gij nu?

IVONNE Laat ons alleen, Mathieu.

MATHIEU (tot Remi:) Ge moet gij toch niet tjlpen omdat ge niet kunt zwemmen. Ge moet dan maar in de vaart niet springen hé, zothuis.

IVONNE (heftig, stemverheffing) Wilt ge ons godverdomme alleen laten?!!!!

Een plotse stilte.

MATHIEU (stil, gedwee) Ja'k.

Mathieu druipt tegen zijn zin af.

Ivonne komt voor Remi staan, die nog steeds op zijn knieën zit. Ineengedoken, één hoopje ellende. Ze kijkt medelijdend op hem neer.

IVONNE Remi... niet opnieuw...

REMI (wenend) Ik kan 't niet meer aan, Ivonne... ik kan 't niet meer aan...

Ivonne zakt tegenover hem ook neer op haar knieën.

IVONNE Tochwel, Remi... ge kunt het wél aan. En ik ook. Maar niet alleen... maar sàmen. Wij samen... gij en ik.

REMI (wenend) Ik dacht dat 't over was. Door mijn zinnen op iets anders te zetten. Maar aan de brug zag ik een auto geparkeerd staan. Het was net dezelfde : een donkerblauwe Golf met aan de buitenkant alles hetzelfde erop en eraan. Net eender. Ik dacht waarlijk dat het onze Gunter zijn auto was. Dat onze Gunter daar ergens in de buurt was... en 't kwam allemaal weer boven.

IVONNE (houdt zijn hoofd tussen haar handen) Ssst...

REMI 't Werd ineens zwart voor mijn ogen. Ik ben in de vaart gesprongen...

IVONNE Kom hier, toe... mijne museum-conservator... ge stinkt wel naar de goor, maar kom hier. (trekt hem tegen zich aan, weent nu ook)

REMI Hou mij goed vast, Ivonne. Hou mij alstublieft goed vast.

IVONNE Dat doe'k en 'k laat u nooit meer los. Gij onverbeterlijke bruutzak met uw grote smoel maar klein lantaarnke.

REMI (lachend tussen zijn tranen door) Kunt ge geloven da'k kletsnat ben.

IVONNE (klopt tegen zijn nat hemd, waardoor het kletst) Ge zoudt het precies zo zeggen.

REMI (huilend) Ik ben blij dat ge terug zijt.

IVONNE Dat wist ik wel... waterkijken.

Ze houden elkaar huilend stevig vast, waardoor ook Ivonne's kleren nu ook natter worden.

IVONNE Ik zal u drogen, mijn goorduiker. 'k Zal u drogen...

Zo blijven ze zitten. Lachend huilend. Ondertussen valt het

DOEK

TWEEDE BEDRIJF

VIERDE TAFEREEL

Vier dagen later.

Inge staat op de ladder en verhangt een paar koorden. Ze komt van de ladder, kijkt naar haar werk, verschuift de ladder en gaat een andere koord wat beter hangen. Vanuit de keuken komen Ivonne en Odette op.

IVONNE   En dat is nu ons Inge.

INGE   Hoi.

ODETTE   Hallo.

IVONNE   Komiek hé. We zijn alledrie terug van weggeweest. 't Is precies of dat 't lot dat zo wilt. Ik ben al drie dagen terug.

INGE   Ik twee.

ODETTE   En ik... één uur.

INGE   Ik ga pa helpen.

Inge af.

ODETTE   Allee, 't komt precies goed tussen haar en Remi.

IVONNE   Hij doet zijn best. Ons Inge kan er nu ook beter over praten.

ODETTE   Is hij dan gekalmeerd?

IVONNE   Hij heeft er zich precies toch al wat overgezet. Die duik in de vaart heeft hem wakker geschud. Maar nu loopt hij de muren op van pure nervositeit met die opening.

ODETTE   En Mathieu?

IVONNE   Uwe Mathieu? Sinds dat ik terug ben heeft hij zich niet meer laten zien. Al drie dagen.

ODETTE   Wat moet ik nu doen? Ik kan hem toch moeilijk in ons huis zitten opwachten. En daarbij, 'k heb niet eens een sleutel.

IVONNE   Eigenlijk is dat hier toch nogal een cirk.

ODETTE   Jaja, maar 'k ben er toch niet gerust in. Misschien heeft hij zich... (kijkt naar de koorden) ...Op zolder... of in de kelder.

- IVONNE Voor wat zou hij dat nu nog moeten doen? Ge zijt al een half jaar weg.
- ODETTE Voor u.
- IVONNE Voor mij?!
- ODETTE Ge hebt zelf gezegd dat hij nog altijd stekezot loopt van u. En hij heeft gezien dat hier alles stillekesaan op zijn plooi valt.
- IVONNE Neenee, volgens mij is Mathieu gewoon wat op de dool.
- ODETTE Zouden we de politie niet verwittigen?
- IVONNE 'k Zal aan Remi vragen of hij langs achter eens wilt gaan zien.
- ODETTE Ja, langs 't vensterke van 't washuis zal hij wel binnengeraken.
- IVONNE En is hij niet thuis... tja... dan... euh... weet ge wat : dan kunt ge hier blijven logeren. Zeg en uwe Sakke?
- ODETTE 'k Heb gewoon een briefke op tafel gelegd.
- IVONNE Dat is nog 't gemakkelijkst : een briefke op tafel en niet teveel uitleg. Kort en goed.
- ODETTE Verdekke, dat is ook nogal een toeval dat hij hier over de vloer komt. Zou hij nog terugkomen, denkt ge?

Vanuit de keuken komen Remi en Inge binnen. Inge heeft een klein boekje bij. Remi is enorm nerveus.

- REMI En die gevel, daar moeten we ook nog aan beginnen.
- INGE Ik zal dat wel doen, pa.
- REMI Neenee, dat is mannenwerk. Ik doe dat wel.
- INGE Pa, gij moet niet alles zélf doen. Ge zegt zelf dat we meer in teamwork moeten werken. Hier... in uw boekske staat het : "een team is een kleine groep mensen die op een gecoördineerde manier samenwerken"
- REMI Geen moeilijke woorden hé zeg.
- ODETTE (kucht om de aandacht te trekken) Huhum... Remi... mag ik eens iets vragen?
- REMI Nee-e, mijne kop staat nu naar andere dingen.

- IVONNE Remi, Odette zou graag hebben dat ge langs 't vensterke van 't washuis hiernaast eens wilt binnenspringen.
- REMI *(kijkt nors om)* Binnenspringen?
- IVONNE Ja.
- REMI Door 't vensterke?
- IVONNE Ja.
- REMI Denkt gij dat ik een stuntman ben?
- IVONNE Allee, niet door 't glas natuurlijk. Ge kunt toch eerst proberen dat raamke open te frutselen.
- ODETTE Ge hebt Mathieu nu al in drie dagen niet meer gezien. 't Kan toch zijn dat hij...
- REMI Ik moet gaan zien of hij daar soms niet ligt? Met zijn pikkelen omhoog en morsdood.
- ODETTE Zeg dat toch zo niet.
- IVONNE Misschien heeft hij iets gekregen aan zijn hart of zo.
- REMI Drie dagen geleden? Dan is 't toch al te laat. Die ligt dan al goed te rotten.
- ODETTE *(geschrokken)* Maar Remi!
- IVONNE Och toe, d'er is aan u weer geen klappen aan.

Ondertussen was Inge achteraan bezig met de koorden.

- REMI Maar Inge dat moet gij nu toch niet doen!
- INGE Maar als ik dat nu wíl doen. Als gij mij dan een schouderklopke geeft stimuleert mij dat. Dat staat ook in uw boekske over teamwork. Een topmanager zorgt ervoor dat zijn werknemers zich geweldig inzetten en veel plezier in hun werk hebben.
- REMI Ik doe het toch liever zelf. Die koorden juist hangen, da's een secuur werkske.
- INGE Ja zeg, sorry, maar d'er blijft niet veel over van dat teamwork van u.
- IVONNE Zit gij dan niet in met uwe beste vriend?

REMI Mijn beste vriend zit in een dip.

ODETTE Wààr zit hij in?

REMI In een dip.

ODETTE Hij heeft zich daar in opgesloten of wat?

REMI Gisteren heb ik hem nog gezien.

ODETTE Gisteren? Waar? In die dip?

IVONNE En dat zegt ge nù pas?

REMI Mijne kop staat naar iets anders zeg ik u.

ODETTE Dus, ge hebt hem gezien en wat heeft hij gezegd?

REMI Hij zit in de put.

ODETTE Hoe? Waar zit hij nu eigenlijk : in een dip of in een put?

REMI Hij kan het moeilijk verwerken dat Ivonne bij mij is teruggekomen. Hij zou liever hebben dat ze voor hem had gekozen. Ja zie, Ivonne, hij is nog altijd uw vurige aanbidder.

IVONNE Wat heeft die eigenlijk in zijne kop gestoken zeg.

REMI Hij ging zich terugtrekken om gedichten te schrijven.

IVONNE Gedichten?

ODETTE Ja, vroeger schreef hij ook wel eens karamelleverzen.

REMI Maar nu gaat hij echte poëzie schrijven, zei hij. Allemaal trieste smartlappen of zo over mislukte liefdes.

ODETTE En waar heeft hij zich teruggetrokken?

REMI Thuis op 't wc.

ODETTE Op 't wc?! Drie dagen?!

REMI Daar heeft hij de beste inspiratie zegt hij. De muze komt daar bij hem. En dan spuit hij met de geurspray en dat inspireert hem.

ODETTE Stekezot is hij geworden. Stekezot.

REMI 'k Heb hem wel gezegd dat hij ten laaste vandaag weer boven water moet komen, dat hij kan helpen. Hij zit in mijn team.

- INGE Ik ga alles eens op papier zetten. De structuur van het touwenmuseum-team. (Af keuken)
- REMI (tot Odette) Wat gaat ge nu doen?
- ODETTE Op hem wachten.
- REMI Dus, ge zijt van plan om te blijven?
- ODETTE Ja, ik ben weergekomen bij mijne man.
- REMI Ge hebt gene sleutel. Door dat raamke krijgt ge me niet!
- IVONNE Heeft hij gezegd wannéér precies hij uit zijn muze-vertrek gaat komen?
- REMI Hij kan hier ieder moment zijn. 'k Heb daarjuist op de muur geklopt.
- ODETTE Als hij samen met die muze op de bril zit, zal hij dat misschien niet gehoord hebben.
- REMI Hij heeft teruggeklopt.
- ODETTE (schrikt) Dan kan hij hier zo gaan binnenduiken?
- REMI 't Is toch wat da'k zeg.
- ODETTE (gaat aan de poort staan) En 'k durf hem niet direct onder ogen te komen.
- REMI Waarvoor gaat ge dan aan de poort staan begot?
- IVONNE Remi, hij moet er eerst op voorbereid worden.
- REMI Jaja, ik ken dat. 'k Heb ook zo eens iets voren gehad.
- IVONNE Juist daarom, gij moet dat doen.
- REMI Ikke?
- ODETTE Oei, hij is daar.
- IVONNE Hoedat?
- ODETTE Ja, 't is juist, met zijne kop in de grond.
- REMI Jullie geloven geen mensen zeker?
- IVONNE Remi, ge moet hem oppeppen.

ODETTE En waar moet ik naartoe?
 REMI In de kleerkast.
 IVONNE Voor flauw te vallen zeker. Kom mee binnen.

Ivonne en Odette af keuken.

Mathieu op via poort. Inderdaad, handen in de broekzakken, hoofd in de grond - overdrijft daarin - duidelijk om medelijden op te wekken.

MATHIEU Moet er hier nog iets gedaan worden?
 REMI Ah vaneigens, luie tamzak.
 MATHIEU (gaat zitten op de kist) Zijn er al uitnodigingen verstuurd?
 REMI Bah neen't gij. De lijst ligt gereed, 'k zal hem u straks geven.
 MATHIEU En hebt ge al strooibriefkes?
 REMI Zeg, peinst gij dat ik alles tegelijk kan doen!
 MATHIEU Stel het dan maar een week uit die opening.
 REMI De vrijdag en geen dag later.
 MATHIEU Da's maar vier dagen meer.
 REMI Juist daarmee dat w'er nu moeten invliegen.

Op dat moment komt Sakke hals over kop via de poort binnengelopen. Hij is over zijn toeren.

SAKKE (hijgend) 'k Ben direct naar hier gekomen! 'k Wist anders niet waar naartoe.
 REMI Wat is er met u?
 SAKKE Remi, gij zijt mijne redder.
 REMI Wàt ben ik?
 SAKKE Een koord! Hebt gij een koord teveel?
 REMI (trekt zich weg) Zeg hela, ge moet zo in mijn gezicht niet staan hijgen.
 SAKKE 'k Ga er een eind aan maken. 't Is gedaan! Ik WIL dat 't gedaan is. 't Is gedaan! Gedaan! Gedààn!

- REMI Zo te horen is 't precies gedaan.
- SAKKE Afgelopen!
- REMI Met wat?
- SAKKE Met mijn leven.
- REMI Ah, gij leeft niet meer. Dan zijt gij zijne géést. Wel, nu dat g'het zegt, 'k heb u altijd een gééstigaard gevonden. Maar ge moet ons nu niet komen storen.
- SAKKE Mijn bijzit! Mijn vrouwke!
- MATHIEU Nog ene. Sakke, jong, troost u... we hebben hier allemààl last van de vrouwen.
- SAKKE (diept een briefje uit zijn zak op) Hier, ze heeft een briefke op tafel gelegd. (Geeft briefje aan Remi)
- REMI Toch niet de rekening zeker?
- SAKKE Neen, een afscheidsbriefke.
- MATHIEU Da's lief van haar.
- REMI Wat schrijft ze? Salut en de wind vanachter? (Leest dan het briefje, schrikt) Nondedju, noemt uw vrouw zó?
- SAKKE Mijne bijzit? Ja... Odette Van....
- REMI (vlug) Ja, 't is goed!
- MATHIEU Da's gelijk de mijn. Die noemt ook Odette Van...
- REMI (vlug) Ja, 't is goed!
- SAKKE Ze gaat terug bij hare man.
- MATHIEU Zij ook al? Da's een epidemie zeker? Laat eens zien, Remi.
- REMI (trekt vlug briefje weg) Ah neen!
- MATHIEU Allee, voor wat niet?
- REMI D'er staat niks in dat u kan doen opfleuren.
- MATHIEU Ik kan toch niet meer opgefleurd worden. 'k Ben de plank af.

- REMI *(tot Sakke:)* Zeg, 'k wist niet dat gij... dat zij... dat... nondedju, nu nog schoner! *(Scheurt briefje stuk en steekt de snippers in zijn zak)*
- SAKKE Maar...mijn briefke!
- REMI Vergeet het.
- SAKKE 'k Wil dat als souvenir. 'k Wil sterven met dat briefke in mijn hand.
- REMI 'k Zal u een ander schrijven... met andere namen. *(Bij Mathieu, leidt hem naar de poort toe)* Matten, jong, voor uw eigen bestwil zoudt gij hier efkes weg moeten.
- MATHIEU Hoe? En ge had mij nodig. Ge hebt op de muur geklopt.
- REMI 'k Moet eerst iets zeggen... euh... voor dat ge hier begint zoudt ge eerst niet naar huis gaan uw vuil dingen aandoen?
- MATHIEU Mijn vuil dingen?
- REMI Awel ja, voor hier te werken.
- MATHIEU Ik heb dit toch altijd aangehad.
- REMI Gaat dan efkes een boterham eten. G'hebt het vandoen.
- SAKKE *(bij Remi)* Meneer Paelsterman, gij gaat toch mijne redder zijn hé? Ge gaat mij toch een koord geven? Ze mag al eens gebruikt zijn. En gaat ge mij bijstaan?
- REMI Straks, 'k heb eerst wat te zeggen.
- MATHIEU *(bij Sakke)* 'k Zal IK u bijstaan.
- REMI *(leidt Mathieu opnieuw naar de poort)* Ah neen! Daar zijt gij nu niet voor geschikt!
- MATHIEU Voor wat niet?
- SAKKE 't Kan mij niet schelen wèlke koord. Als 't maar rap gaat.
- REMI *(bij Sakke)* Maar wacht eens uw tijd af, jong! Haastigen!
- SAKKE 'k Heb alles voor haar gedaan. Alles.
- MATHIEU Wel, Sakke, dan zoudt ge moeten content zijn. Ik heb mij dat nog gene minuut beklaagd dat Odette weg is. Hoe verder hoe liever.

- SAKKE *(jammerend)* Ik mag er niet aan denken dat ze ver zou zijn. De vrouw waarvoor ik door een vuur zou lopen, is weer bij hare vent. Ik kan dat niet verdragen.
- MATHIEU Dat versta'k maar al te goed dat ge dat niet kunt verdragen. *(Bij Remi)* Remi, is Ivonne thuis?
- REMI Ja'z.
- MATHIEU Dan ga'k haar efkes goeiendag zeggen. *(Naar deur)*
- REMI Ja, doe dat. Ah néén!!! *(Duikt naar Mathieu, grijpt hem vast en sleurt hem naar de poort toe)* Gij moet eerst efkes naar huis gaan!
- MATHIEU Dus ge verhindert mij haar nog te zien?
- SAKKE *(bij Remi)* Meneer Paelsterman, gij weet nogal veel : welk gevoel geeft dat als ge de stoel wegschopt?
- REMI *(tot Sakke:)* Precies of ge hebt last van uw amandelen! *(Duwt Sakke weg en doet hem zitten)* Hier zit!
- MATHIEU *(bij Remi, klamt zich aan hem vast)* 't Is drie dagen geleden da'k haar gezien heb, Remi. Alleen maar goeiendag zeggen. Meer niet. Haar efkes zien. 'k Zal niet eens een oogske pinken. *(Weer naar keukendeur toe)*
- REMI Ah neen! *(Snelt naar Mathieu, houdt hem weer tegen)*
- MATHIEU Ik dacht dat we vrienden waren.
- REMI Ge moet nu direct, als den bliksem...euh... *(verzint maar iets)* ....bij uw muze gaan. Ze zit te wachten op de WC-bril.
- MATHIEU 'k Heb ze een paar dagen congé gegeven.
- Sakke is ondertussen op een kist gekropen en 'past' zich een koord. Heeft al een lus gemaakt.
- SAKKE Meneer Paelsterman, dit is een goeie, denkt ge niet?
- REMI Nondedju, houdt op gij! *(Bij hem, grijpt hem bij de arm, sleurt hem van de kist)* En komt daar af!
- SAKKE Of zou 'k haar eerst een briefke schrijven? Een schoon afscheidsbriefke waar ze moet van janken?
- REMI Ja, doet dat! Maar weet ge wat : gaat dat op uw gemak doen.
- MATHIEU Ik schrijf mijn teksten ook op 't gemak.

- REMI Buiten tegen de gevel, ge hebt frisse lucht nodig. (Duwt Sakke met zachte dwang richting poort)
- SAKKE Wat zou 'k erin zetten?
- MATHIEU Dat Remi hier iedereen buiten wilt vanals dat zijn vrouw terug is.
- REMI En gij moet uwe smikkel houden!
- MATHIEU (kwaad) Ja, 'k zàl mijne smikkel houden! En 'k ben hier weg! En ge ziet mij van z'n leven niet meer terug! (Wil naar buiten gaan)
- REMI (houdt hem tegen) Hier gij!
- MATHIEU 'k Moest buiten.
- REMI Maar niet zo.
- MATHIEU Op handen en voeten dan?
- REMI Houd op met uwe zotte praat.
- SAKKE (bij Remi, neemt hem bij de arm) Meneer Paelsterman, mijne redder, gij hebt mij toch briefpapier?
- REMI (tot Sakke) Schrijft dat op gelijk welk papier! (Duwt Sakke buiten) Vooruit, gij buiten! (Terwijl trekt hij Mathieu binnen) En gij binnen!
- SAKKE Maar 't moet toch presentabel zijn, mijn brief. Hebt ge soms gekleurd papier?
- REMI (geraakt over zijn toeren, roept) Schijtpapier met bloemekes, is dat niet goed?!!!
- MATHIEU 'k Zal-ik thuis papier gaan halen. (Wil weggaan)
- REMI (sleurt hem bij zijn arm terug) Gij blijft hiér!
- MATHIEU Jamaar wat is 't nu? Eerst wilt ge mij weg.
- REMI 'k Wil niet dat ge zotte toeren uithaalt.
- MATHIEU Gij moet klappen.
- REMI Zwijg!
- SAKKE 'k Zal 't aan uw madam gaan vragen. (Naar keukendeur)

REMI (laat Mathieu los, snelt naar Sakke) Ah neen! Daar gaat gij niet binnen!

SAKKE Maar 'k heb uw vrouw hier al gezien. Ze kent mij.

REMI (duwt Sakke op een bak) Gij dààr!

MATHIEU Sakke jong, er mag geen kat meer in de buurt van zijn vrouw komen. Allee, gene kater. Stekezot van jaloezie is hij geworden. 'k Weet genoeg. Salut!

REMI Waar gaat gij naartoe?

MATHIEU G'hebt er geen zaken mee.

REMI 't Doet! (Bij Mathieu, sleurt hem binnen)

SAKKE 'k Peins da'k haar zal schrijven da'k het haar vergeef. Da's toch altijd 't schoonste afscheid. Zeg meneer Paelsterman... (staat op)

REMI (heftig tot Sakke terwijl hij Mathieu naar de andere kist duwt) Zitten gij!

Sakke laat zich, geschrokken door Remi's uitval, weer neerzakken op de kist.

MATHIEU Remi, 't is af tussen u en mij. Voilà. Ge gaat mij nooit ofte nooit meer zien. (Staat op)

REMI Ge gaat hier van z'n leven niet weg voor da'k met u geklapt heb. En zitten! (Duwt Mathieu op de kist)

SAKKE (staat voorzichtig op) Meneer Paelsterman, de koord die ik zal gebruiken, moogt ge daarna terug hebben. Ah ja vaneigens, 't zou d'er nog aan mankeren. Neenee, ik wil dat niet. Doet ze maar terug van rond mijne nek.

REMI (brult tot Sakke) Zit!!!

Sakke duikt ineen op de kist.

MATHIEU (staat op) 'k Ga eens zien naar mijn muze op 't gemak.

REMI ZIT!!!

Ook Mathieu zakt op slag terug neer.

SAKKE (probeert nogmaals, staat kleintjes op) Meneer Paelsterman, nog één klein vraagske...

REMI ZIT!!!

Sakke snel neer.

- MATHIEU   *(staat op)* En terwijl ga'k een boterham eten.
- REMI   *(tiert)* Nondedju! ZITTEN!
- MATHIEU   *(zakt neer, tot Sakke)* Stekezot is hij aan 't worden.
- SAKKE   Hoe komt dat?
- REMI   *(volledig over zijn toeren nu)* ZITTEN! ZITTEN! ZITTEN!

Ivonne op uit keuken.

- IVONNE   Zeg, wat voor lawaai is dat hier allemaal?
- REMI   *(tierend tot Ivonne)* En gij OOK zitten!!!
- IVONNE   Hein?

Mathieu onmiddellijk bij Ivonne.

- MATHIEU   *(lief)* Ivonneke, ge kunt niet geloven hoe content da'k ben da'k u zie.
- REMI   *(ogen ten hemel)* Dat moest er nog aan mankeren.
- SAKKE   *(bij Ivonne)* Madam, hebt gij mij soms briefpapier?
- IVONNE   *(schrikt)* Zijt GIJ hier!
- REMI   *(over zijn toeren, met armen zwaaiend)* Jà, hij is hier! En HIJ is hier!
Ze zijn hier allemààl! Al de mannen en al de weggelopen vrouwen!!!
En als ge wilt roep ik er nog een paar binnen!!!
- IVONNE   *(neemt Remi terzijde)* Hebt ge al iets gezegd?
- REMI   Bah neen-ik gij.
- IVONNE   Had ik het niet gedacht. Aan u hebt ge ook niks.

Op dat moment komt Odette op uit de keuken. Ze heeft zich onherkenbaar gemaakt door zich te verkleeden als een kuisvrouw. Een schort, doek op haar hoofd, bril op. Heeft een emmer en een dweil mee.

- ODETTE   *(stemverandering)* 'k Zal IK het hier moeten oplossen zeker?
- IVONNE   *(vlug naar Odette)* Euh... dat... euh... da's de kuisvrouw. *(neemt Odette terzijde)* Gij moet nog efkes naar binnen.

- ODETTE Tuttuttut, 'k zal er hier korte metten mee maken.
- SAKKE (bij Odette) Madam, hebt gij mij soms briefpapier? Liefst gekleurd?
- ODETTE (ziet nu Sakke, schrikt) Aaah! Gij?!
- IVONNE 't Is daarvoor dat ge naar binnen moet. Vooruit. (Duwt Odette terug de keuken in, tot de anderen:) Euh... ze gaat om briefpapier.
- SAKKE Da's heel vriendelijk. En een stylo ook?
- REMI Da's hier begot een echt zottekot.
- IVONNE (weer bij Remi, terzijde) Tracht gij hier één van de twee buiten te krijgen. Vooruit, doet ook eens iets. (Breed glimlachend tot de anderen, naar de deur keuken toe)
- MATHIEU Ivonneke, waar gaat ga naartoe?
- IVONNE Euh... de kuisvrouw van alles op d'hoogte brengen.
- SAKKE En vergeet het briefpapier niet.
- IVONNE En een stylo, 'k weet het, jong. (Af keuken)
- MATHIEU Zeg, Remi, die kuisvrouw is dat voor uw museum?
- REMI (heftig, geprikkeld) Weet ik het?!
- SAKKE (nadenkend tot zichzelf) Zou ik die brief nu in een envelop steken of niet?
- MATHIEU Remi, hoe zit dat nu eigenlijk, jong? Wilt ge mij nu buiten of moet ge klappen met mij?
- REMI Alstublieft, laat mijne kop gerust!
- SAKKE In een envelop. Dat presenteert beter. En 'k zal hem dichtplakken.
- REMI Zie, da's hier niet meer om af te horen!
- SAKKE (tot Remi) 'k Moest aan madam ook een envelop gevraagd hebben.
- REMI Holalala... zo een zottekot!

Inge en Ivonne op uit de keuken.

- INGE Zeg pa, weet ge waar ik daarnet aan dacht? Aan wegwijzers. We zouden wegwijzers op verschillende plaatsen hier in de buurt kunnen zetten.

REMI   Tiens, da's geen slecht idee. Da'k daar zelf niet opgekomen ben. Alhoewel... 'k heb daar ook al wel eens aan gedacht zenne.

INGE   Laten we gaan zien waar we om te beginnen hier in 't straat al iets kunnen zetten.

REMI   Ik zal wel gaan zien.

IVONNE   Niks van! We gaan dat sàmen doen. In team.

MATHIEU   Ivonne... intiem? Wij?

Allen af via de poort. Alleen Sakke blijft achter. Zit na te denken.

SAKKE   Moet ik dat nu met een blauwe stylo schrijven... of met een rode? Nee-e, met een zwarte... teken van rouw.

Odette, als kuisvrouw, op uit de keuken.

ODETTE   *(stemverandering)* Huhum... 'k zou willen dat ge hier direct weggaat. 'k Moet dweilen. En daarna moet ge hier gene voet meer binnenzetten, want gij maakt toch alles weer vuil. En met d'opening zijt ge ook niet langer welkom.

SAKKE   *(meer tot zichzelf)* Ik moét het doen. 'k Sta op springen.

ODETTE   Springt als ge 't niet laten kunt, maar niet meer op mij. *(Begint te dweilen)* En ga nu weg.

SAKKE   Wilt ge mij helpen madam?

ODETTE   Met wat?

SAKKE   Met mijn eind.

ODETTE   Wablieft?!

SAKKE   Ik ga er een eind aan maken.

ODETTE   Ah... zó een eind. *(Dweilt verder)*

SAKKE   Mijn Detteke is weg. Ik zou haar een afscheidsbrief willen schrijven.

ODETTE   Dat heeft zij toch gedaan?

SAKKE   Jaja, maar de mijne zou een speciale zijn, want 'k ga mij van kant maken.

- ODETTE Ah da's goed. Hier. (Haalt papier en stylo uit haar zak, geeft het aan hem) En nu buiten!
- SAKKE (gaat zitten, benen opgetrokken) 'k Zal het hier doen. Ge zult van mij gene last hebben. (Begint te schrijven) 'Mijn allerliefste Detteke'.
- ODETTE (stopt met dweilen) Hoor nu eens....
- SAKKE (schrijvend) 'Ge zijt weg. Weer bij uw wettige echtgenoot. 'k Weet dat ik u niet kan tegenhouden....
- ODETTE Ge zoudt eens moeten proberen.
- SAKKE '...Maar weet gij dan ook dat mijn leven geen leven is zonder u....'
- ODETTE En 't mijn niet meer mèt u.
- SAKKE '...weet dat ik altijd vol liefde de afwas heb gedaan...'
- ODETTE En de vetplekken bleven op de glazen.
- SAKKE '...gezuigstofd...' nee-e... 'stofgezogen'.... nee-e... euh... 'gestuifzoogd'... ah nee-e... euh... (bedenkt en schrijft dan 't gemakkelijkste :) ...'t stof weggedaan...
- ODETTE Maar uwe zak nooit leeggemaakt.
- SAKKE '...de vensters gekuisd...'
- ODETTE Met veel strepen.
- SAKKE (stopt met schrijven) Jaja madam, dat heb ik allemaal gedaan.
- ODETTE Allee zeg. Maar 's avonds vielt ge direct in slaap zeker?
- SAKKE Euh... ja... da's waar...
- ODETTE Om acht uur al. 't Nieuws op tv was nog niet gedaan of ge lag in de zetel al te snurken als een dorsmolen.
- SAKKE Dat is mij al een paar keer overkomen, ja.
- ODETTE Iedere dag zeg maar.
- SAKKE Hoe weet gij dat?
- ODETTE Ik kan het mij zo lichtekes voorstellen. Jullie sliepen zeker apart? Gij beneden in de zetel en zij boven in bed?

SAKKE Euh... is daar iets verkeerd aan?

Mathieu komt binnengestormd.

MATHIEU Nondedju, Ivonne heeft me daar iets verteld! Ze zei dat mijn vrouw ging terugkomen. Ze kan ieder moment hier zijn.

SAKKE (staat op) Tsss... kom dat tegen, kom dat tegen.

ODETTE (met normale stem) Pas op met uw vuil poten! Ziet ge dan niet dat dat hier nog nat is, kinkels!

SAKKE (dichter bij Odette, bekijkt haar) Uw stem... Detteke!!!

ODETTE (ontdoet zich van haar vermomming) Ja.

SAKKE Detteke?! Wat doet gij hier?!!!

MATHIEU Nondedju, Odette?! Wat doet gij hier?!!!

Black out licht

VIJFDE TAFEREEL

Drie dagen later.

Alles is in gereedheid gebracht voor de opening. Aan de kant staat een kleine tafel met daarop schenkblad met lege glazen, flessen schuimwijn en fruitsap. De ladder is weg.

Inge op vanuit de keuken. Ze heeft een schenkblad met gezouten koekjes, schoteltjes met chips enz mee. Zet die op het tafeltje. Ze schikt alles nog even. Mathieu op via de poort.

INGE   Hoi, Mathieu.

MATHIEU   Inge.

INGE   Zeg, ge hebt uw schoon dingen nog niet aan. Binnen een klein uurke komen de eerste gasten.

MATHIEU   Och, 'k heb nog al de tijd.

INGE   Zouden we genoeg hebben met die flessen schuimwijn?

MATHIEU   (gaat moedeloos zitten) Bah ja.

INGE   Mijne pa heeft nog een paar bakken bier in de frigo gezet ook.

MATHIEU   Awel zie voilà, da's dan meer als genoeg.

INGE   Zouden ze allemaal komen?

MATHIEU   Wie is er uitgenodigd?

INGE   Hoe? Weet gij dat dan niet?

MATHIEU   Uwe pa ging dat doen. Hij heeft er mij niks meer van gezegd.

INGE   Ja, dat teamwork van hem staat bijlange nog niet op zijn poten.

MATHIEU   Och, in feite kan 't mij geen sikkepit schelen.

INGE   Zeg maar, Mathieu, d'er scheelt precies iets.

MATHIEU   Och, meiske, ik kan mijn draai niet vinden.

INGE   Ge zijt het nog niet gewoon dat uw vrouw thuis is?

MATHIEU   Bwah...

INGE   Nog altijd smoorverliefd op ons ma?

MATHIEU Weet gij dat dan?

INGE Ze heeft er mij iets van gezegd.

MATHIEU 'k Weet het, 't is stom. 'k Zal haar uit mijne kop moeten zetten. Maar 't zal niet gemakkelijk zijn als geburen. Ik zie haar haast iedere dag.

Een stilte.

MATHIEU Zeg maar, hoe zit dat met u?

INGE Hoe bedoelt ge?

MATHIEU Hebt gij gene vriend?

INGE Euh... een vriend... Nee.

MATHIEU Een meiske als gij? En op uw leeftijd? Komaan hé zeg.

INGE (begint plots over iets anders) Oh ja, ik moest die micro nog uittesten voor onze pa zijn speech.

Odette op via de poort. Zij is feestelijk gekleed.

ODETTE Ah, zit gij hier weer? Terwijl dat ik in de badkamer ben muist ge d'er vanonder.

INGE Odette, hij kwam efkes zien of hij iets kon doen.

ODETTE Kunnen doèn? Vanaf da'k terug ben kan hij juisterekes níks meer.

MATHIEU Moet ge dat nu zeggen? (Gaat geprikkeld weg)

ODETTE Gaat u maar gereed maken! (Tot Inge:) Zeg, wat heeft hij?

INGE Misschien een beetje nerveus voor d'opening.

ODETTE En... vertel eens, meiske, hoe gaat het ermee?

INGE Euh... goed...

ODETTE 'k Heb gehoord dat ge morgen weer vertrekt.

INGE Heeft ons ma het u verteld?

ODETTE Wie anders. Weet uwe pa het?

INGE Nee.

ODETTE Heeft hij u dan niet eens gevraagd hoe dat 't eigenlijk met u zit?

- INGE   Deze week was ene chaos voor hem. Daar heeft hij niet aan gedacht.
- ODETTE   Wat zegt uw moeder?
- INGE   Zij begrijpt het
- ODETTE   Dat zal uwe pa ook wel doen op de duur. Met de hulp van uw moeder.
- INGE   Hij heeft me nooit begrepen. De voorbije dagen was hij wel vriendelijk en deed hij zijn best om niks te laten merken, maar... ik voel toch nog altijd... die... die afstandelijkheid... (een stilte) Vanavond, als iedereen weg is, zeg ik het hem.

Remi op vanuit de keuken. In smoking.

- REMI   Ha hier zie, twee trezebezekes.
- ODETTE   Hola en in pitteleer dan nog wel.
- REMI   (draait en keert zich als een echte mannequin) Ik word officieel 'conservator' van dit museum. Een tweede Jan Hoet.
- ODETTE   Remi Touw zeker.

Sakke op via de poort. Hij is gekleed als 'garçon'. Hij heeft een veel te klein garçonsvestje aan; strak spannend, met een knoop die niet eens dicht kan. Ook de mouwen zijn uiteraard veel te kort. Hij heeft een plastic mandje voor glazen bij.

- ODETTE   (geschrokken) Izaak, gij ook hier?!
- SAKKE   (kleintjes, ongemakkelijk) Goiedag... euh.. 'k mag hier toch nog binnenkomen?
- REMI   (met wijd-open armen naar Sakke toe) Maar da's zéker dat, mijn beste vriend. (Neemt Sakke bij de bovenarmen)
- SAKKE   'k Peinsde in mijn eigen : Ik kan daar misschien een handje toesteken. Ik zal maar voor garçon spelen.
- REMI   Maar gij zijt nu eens een chique typ! (Schudt Sakke dooreen, vriendschappelijk maar nogal hevig)

Sakke maakt zich los, komt bij Odette, terwijl hij zijn armen voelt

- SAKKE   Hoe is 't ermee?
- ODETTE   Izaak... ik... euh... ik heb liever dat ge dat niet vraagt.

SAKKE Bon. Correctie dan: hoe is 't er niét mee?

ODETTE Ik ga eens zien bij Ivonne of ze al gereed is.

INGE Ik ga mee.

Odette en Inge af keuken.

REMI (monstert Sakke) Dus gij zijt onze garçon?

SAKKE Meneer Paelsterman...

REMI Zeg nu eindelijk eens Remi hé zeg.

SAKKE Remi... is 't met een plateau?

REMI Natuurlijk. Of wilt gij misschien iedereen een fles in hun poten duwen dat ze voortkunnen.

SAKKE Nee, ik dacht dat 't met zo een plastieke mandje was.

REMI Bijlange niet. Dat moet hier wat standing hebben zenne.

SAKKE 't Is maar, met een plateau in mijn handen kan ik niet zo goed uit de voeten.

REMI Probeer dan eerst eens. Vooruit, pakt die plateau op.

Sakke neemt het schenkblad met de glazen voorzichtig op. Hij doet het heel onhandig, beeft zodat de glazen staan te waggelen en tegen elkaar rinkelen.

REMI Wat is dat, jong?

SAKKE 'k Moet dat nog wat gewoon worden.

REMI Loop eens met die plateau naar ginder.

Bibberend, met beide handen, heel zijn lichaam zo stijf als een plank, met wijd-open ogen, tong uit de mond, stapje voor stapje sukkel hij naar de andere kant.

REMI 't Is niet waar hé!

SAKKE 'k Zal mij zeker nog wat moeten oefenen, wat denkt ge?

REMI Stop maar.

SAKKE Maar 'k ben nu al zover.

REMI (luidroepend) STOP!!!

Sakke schrikt zodanig dat er een paar glazen omvallen, maar ze blijven wel nog op het schenkblad liggen.

REMI Pas op!

SAKKE Mij zo niet doen verschieten, Remi. Laat mij doen. Zie, 't komt...
(doet nog een stap)

REMI D'er komt juistekes níks! Geeft hier, toe. (Neemt schenkblad over)
Da's nu géén zicht! Allee, als dat hier straks vol mensen staat, gaat gij er dan zo tussenlopen? (Maakt overdreven houterige beweging met lichaam; dan naar tafeltje, zet schenkblad neer, neemt er de glazen af) Luister en kijk. Ten eerste : een garçon pakt zijne plateau nooit met twee handen. Hij draagt die op één plat hand en houdt die tot hier...iets onder de schouder... Zo zie. Voilà. En zo loopt hij tussen de mensen. Kijk...

Remi loopt naar de andere kant, hierbij overdreven heupwiegend.

SAKKE Remi, ge zijt precies een jeannet.

REMI (stopt ogenblikkelijk) Zeg hela, op uw gemak hé! Ge moèt zo lopen, dan kunt ge u door de massa wringen zonder dat ge iemand aanraakt. Allee, nu gij.

SAKKE Oh, maar zonder glazen is dat niet moeilijk.

REMI Eerst zonder, dan mèt. Hier de plateau.

Sakke neemt schenkblad over. Loopt ermee rond. Heupwiegend.

SAKKE Is't zo goed?

REMI Da's al wat beter. En uw arm bewegen. En met uw hand uwe plateau in evenwicht houden. Niet zo gewrongen. Meer ontspannen. Goed. Ja. En nu wat rapper. Eén-twee...één-twee...één-twee...links-rechts...

SAKKE Zo dan.

REMI Pas op. Daar voor u staat er een groepke van vijf. Wat gaat ge nu doen?

SAKKE (blijft staan, denkt na, dan overdreven luid :) Pardon Serviesze!
(verkeerde uitspraak)

REMI Maar née-e!

- SAKKE   Hoe nee? Ik kan toch moeilijk zeggen : 'uit mijne weg, boerekinkels?'
- REMI   Maar ge moet gij niks zeggen! Ge moet blijven staan en die mensen een glas aanbieden. Ze hebben nog niks. Ziet ge dat dan niet?
- SAKKE   Bah neen-ik.
- REMI   Awel, zulke dingen moét een garçon zien. Daar is hij voor. Dus, steekt dat goed in uw koppeke : als er iemand geen glas in zijn hand heeft, is dat een teken dat hij nog niks gehad heeft.
- SAKKE   En hebben ze een glas in hun hand... dan... (nadrukkelijk, Remi zegt mee, zoals in een klas) ...hebben...ze... WEL... iets gehad!
- REMI   Voilà.
- SAKKE   'k Wist niet dat 't zo simpel was.
- REMI   Allee en nu nog eens van in 't begin.
- SAKKE   (aan tafeltje) Van hier?
- REMI   Ja.
- SAKKE   Met mèt of met zonder?
- REMI   Nu nog zonder, daarna met glazen. Opgepast, daar gaan we...
- SAKKE   Hebben die vijf al iets gekregen?
- REMI   Maar nondedju, kijk dan! Hebben ze al iets in hun handen?
- SAKKE   (kijkt in het ijle) Precies niet.
- REMI   Wel dan.
- SAKKE   Maar ik kan 't niet goed zien, die dikke staat er voren.
- REMI   Zeg, kalle, zijt g'ermee aan 't rammelen?!
- SAKKE   (met eigenaardig komisch lachje) Hihhi... da's maar een grapke. Een garçon mag toch ook al eens plezant doen.
- REMI   Niks van! Ge moet stokstijf serieus blijven. Gij zijt een aftreksel van een butler, wete gij dat?
- SAKKE   Welk aftreksel ben ik?

REMI Ik wil zeggen : een afkooksel... zo noemen ze dat. Een garçon op een receptie is een afkooksel van een butler. Allee, dat trekt erop, 'k zal 't zo zeggen.

SAKKE Zegt dat dan direct hé. Dus : serieus stokstijf.

REMI Stokstijf serieus, mààr zwièrig! Kom, vooruit nu, want we hebben niet veel tijd meer.

Sakke doet weer zijn ronde, overdrijft nu nog meer. Trekt een bijzonder ernstige grimas, maar huppelt zwierig rond. Remi is de wanhoop nabij.

REMI Zeg, ge zijt geen balletdanser hé! Straks gaat ge ook nog op uw tippen staan.

Sakke gaat nu iets trager. Aan de open poort gekomen, komt Mathieu net binnen. Hij botst tegen het schenkblad dat op de grond valt.

SAKKE Zie nu! Al de glazen op de grond.

MATHIEU (kijkt hoogstverwonderd naar de vloer, ziet uiteraard niets liggen)
Waar dat?

REMI Remi, stop maar al, jong. 't Zal wel gaan.

SAKKE (raapt het schenkblad op, heupwiegend naar tafeltje) Ja patron.

MATHIEU (kijkt verbijsterd naar Sakke) Wat heeft die?

REMI Da's onze garçon.

MATHIEU En gij? De ceremoniemeester met uw pitteleer. Zeg Remi, ik heb gewoon mijn zondags kostuum aan.

REMI Bwah, da's ook goed. Houdt gij u dan wat op de achtergrond.

MATHIEU Maar mijn broek is wat geplekt. (Toont plek op gulp)

REMI En daar op uw spriet dan nog! Zijt in 't vervolg wat voorzichtig.

MATHIEU 't Is niet wat ge peinst, 't is van een appelsien te eten.

Ondertussen heeft Sakke aan het tafeltje één leeg glas op het schenkblad gezet. Doet nu weer zijn ronde. Komt bij Remi en Mathieu.

SAKKE (overdrijft) Alstublieft mijne heren, laat het u smaken. 't Is toch gratis. Bon appetite en santé!

Reactie van Remi en Mathieu.
Ivonne, Odette en Inge op vanuit keuken.

IVONNE Ik zie dat iedereen gereed is. Hola, een garçon.

SAKKE Oui madam.

Sakke maakt een buiging waardoor hij schenkblad wat schuiner houdt en het nog lege glas bijna op de grond valt.

REMI Houd het maar op z'n Vlaams, jong.

SAKKE (raapt glas op) Mevrouw.... meneer... tot genoeg... (buigend achterwaarts naar tafeltje toe)

REMI Goed, eindelijk zijn we zover. En 'k heb een speech geschreven.

SAKKE Patron, moet ik dan rondgaan vóór of nà uw spreekbeurt?

REMI Vanals er een paar binnen zijn. En begin de glazen maar al in te gieten.

MATHIEU Remi, maar wie komt er nu eigenlijk allemaal?

REMI Hoe? Dat weet gij toch.

MATHIEU Wat zou'k.

REMI Hebt gij dan die brieven verstuurd met uw ogen toe of wat?

MATHIEU 'k Heb-ik niks verstuurd.

REMI Wablieft?!!!

MATHIEU Wàt zou'k moeten verstuurd hebben?

REMI 'k Heb u toch die lijst gegeven?

MATHIEU Welke lijst?

REMI Zeg nu niet dat ge van mij gene lijst gekregen hebt! Een lijst met allemaal adressen op! Met de mannen die voor de gazetten schrijven en vanonder stonden de mannen van 't stadsbestuur.

IVONNE Ik begin zo stillekesaan te voorzien dat er hier vanavond geen kat gaat komen.

MATHIEU Remi, al heel de week hebt ge alles zélf gedaan. Niemand van ons heeft eigenlijk d'occasie gehad van iets te doen.

REMI (begint zich op te winden) Moet ik dan àlles commanderen?! Kunt ge niet eens zélf initiatief pakken, nee?!

SAKKE Voilà, de glazen zijn ingegoten. 'k Zal maar al beginnen rondgaan. D'er staan er daar vijf bijeen met niks in hun handen.

MATHIEU Remi, 'k ben-ik dat gewoon dat gij mij commandeert.

ODETTE Zeg, maar wat is dat nu met die lijst?

Sakke komt bibberend, stijf als een plank, met vol schenkblad bij de anderen.

SAKKE Alstublieft mijne dames en heren en van harte welgekomen op deze heuglijke dag en op d'opening ook.

REMI (schiet heftig uit) En maakt dat ge nondedju weg zijt met die plateau!

ODETTE (wendt zich af) Oei, hij krijgt het.

Sakke vlug terug naar zijn tafeltje.

REMI Dus, er is niks verstuurd! Niemand op de hele wereld weet dat het hier opening is! Ah neen hé! 't Is niet waar!!! 't Is niet waar!!!

IVONNE Dan wordt die opening nog een week uitgesteld. Zo simpel is't.

REMI Simpel! Simpel! En vanavond dan? Hé? Vanavond dan?! Ziet dat hier allemaal staan!

IVONNE Vanavond vieren we dan iets anders.

REMI Anders?! Wat anders?! Hoe anders?! Wie anders?!

INGE Ja, waarom niet? (komt bij Remi) Pa, wat zouden we vanavond bijvoorbeeld kunnen vieren?

REMI (geprikeld) Niks! Niemendal als 't geen opening is!

INGE Tochtwel, pa... tochtwel...

IVONNE Iets veel belangrijkers. Iets dat te maken heeft met...óns.

REMI Verjaart er iemand? (Wacht op antwoord, de anderen bekijken hem alleen maar) In de loop van de week? (Idem) Van de maand? (Idem) In de loop van 't jaar?

INGE Laat het een avond van... van verzoening worden.

IVONNE (andere kant van Remi, geeft hem een arm) Ja, Remi... van verzoening.

REMI (meteen ongemakkelijk) Wel... euh...

- INGE We zijn allemaal weer bijeen. Gij en ma en ik. Mathieu en zijn vrouw. En deze keer aan mekaar vastgebonden met een koord, zodat we mekaar niet meer kunnen loslaten.
- MATHIEU Ja, da's de tsimbaliëk. Die koorden houden ons aaneengebonden.
- IVONNE Met deze keer een stevige knoop erin die nooit niet meer los kan.
- REMI *(rustiger nu)* Terug allemaal bijeen. Ja... euh... eerlijk gezegd... er zijn inderdaad ergere dingen in 't leven dan een mislukte opening van een museum. *(plots)* Sakke! Garçon Sakke!
- SAKKE Ja, patron?
- REMI Allee jong, waar blijft ge? Kom eens rond!
- SAKKE Ja, patron, direct.

Sakke neemt schenkblad. Tijdens de volgende replieken biedt hij hen een glaasje aan. Remi slaat arm om schouder van Inge.

- REMI In feite hebt ge gelijk. Ik heb alles zelf willen doen, terwijl ik het altijd maar had over teamwork van hier en teamwork van daar. Maar dat gaat veranderen. Mijn droom is werkelijkheid geworden : mijn koordenmuseum. Opgedragen aan... *(maar stokt ogenblikkelijk, herstelt zich dan vrij vluq)* Het museum is er nu. En als ge rondkijkt... ik kan wel zeggen, zonder te stoefen, 't mag gezien worden. Maar ik zei dat 't gaat veranderen. Wel... wat ik wil is... dat mijn dochter, ons Inge, dit museum verder gaat runnen. Ik heb het uit de grond gestampt. Wel, ik draag het nu aan haar over. Zij krijgt dan ook alle vrijheid om dit uniek museum verder uit te bouwen, te verbeteren, of wat dan ook, volgens haar goesting. Natuurlijk, 't spel niet afbreken hé meiske. Dus, Inge, ik benoem u tot conservator van dit museum.
- INGE *(ongemakkelijk)* Pa, da's heel schoon van u dat ge mij dat vertrouwen schenkt... maar...
- REMI Ik weet dat dit museum bij u in goeie handen is. Gij zult daar met hart en ziel met bezig zijn.
- INGE Ik waardeer dat vertrouwen, pa, en dat doet mij iets. Maar... ik kan daarvoor toch mijn job niet laten staan.
- REMI Ah, gij hebt een job?
- IVONNE Ja, Remi, zij heeft een job. Een vaste job en een goeie. Gij hebt er in al die dagen dat ze hier is niet naar geïnformeerd. Het is nog geen

second bij u opgekomen dat uw dochter op haar leeftijd een vaste job kan hebben en dat ze een eigen leven leidt.

REMI Ja... euh... daar moeten we 't dan morgen maar eens over hebben. Maar uw job houdt ge natuurlijk. 't Museum gaat maar in 't week-end open.

INGE Pa, ik leid wel mijn eigen leven.

REMI Da's zeker, da's zeker.... maar als ge nu iedere dag ook efkes met het museum zoudt bezig zijn. Pas op, ik zal u helpen. Teamwork weet ge wel. Hé? Bijvoorbeeld, een uurke per dag.

INGE En ik kan niet ieder weekend afkomen.

REMI Hoe afkomen? Ge komt hier toch wonen?

INGE Pa, ik werk en ik woon in Nederland.

REMI Wablieft? In Holland?!

INGE Ik had deze week verlof. Morgen vertrek ik terug.

REMI (zakt hoogstverbaasd neer op stoel) Wat zegt gij nu allemaal?

IVONNE Wat ze u al de hele week probeerde te zeggen.

REMI In Holland? Ver in Holland?

INGE Tamelijk ver, ja. Ginder boven. In Groningen. Ik werk daar in de universiteitsbibliotheek.

REMI (eerder gelaten-ontgoocheld) Ah bon.

INGE En 'k heb het er best naar mijn zin. Ik heb er zelfs een appartement gekocht.

REMI (weet niet wat hij hoort) Een appartement gekócht effenaf. In Groningen? Zeg maar...straks gaat ge mij ook nog zeggen dat getrouwd zijt?

Een stilte. Remi kijkt Inge aan, wacht antwoord af.

INGE Ik woon samen.

REMI Ah zo... euh... ja... euh.... Natuurlijk, ge hebt er uwe leeftijd voor. Waarom is hij niet meegekomen?

INGE 't is geen "hij"... maar een "zij"...

Mathieu die net dronk, verslikt zich. Korte stilte waarin Remi het tot zich opneemt.

REMI   Wàtte?

IVONNE   (heft haar glas) Laten we toosten op het prille geluk van onze dochter en... haar vriendin.

REMI   (negeert Ivonne, verbijsterd tot Inge) Wilt gij soms zeggen dat ge...
(stokt)

INGE   (knikt) Ja.

Remi moet het duidelijk verwerken. Sakke komt rond met de fles.

SAKKE   Zal ik nog eens ingieten?

REMI   (reikt zijn glas) Ja... Sakke... giet ze vol. (met nadruk) Giet ze godverdomme... vól!

Ze nippen van hun glas en kijken naar Remi die in een opwelling zijn glas in één teug leegdrinkt.

Ondertussen fade out licht

ZESDE TAFEREEL.

's anderendaags 's morgens.

Alles ligt overhoop. Lege bierflesjes, wijnflessen, afgescheurd papier van het tafeltje enz. Mathieu zit ineengezakt op een stoel. Zijn vest is uit, zijn hemd half open, uit zijn broek. Hij heeft een paar koorden als slingers rond zijn hoofd. Hij zit er versuft bij, dronken. Remi komt binnen. Eveneens vermomd. Hij heeft de sleutel aan het touwtje in zijn handen. Staart voor zich uit. Aangeslagen. Kijkt naar de sleutel.

MATHIEU (lallend, dubbelslaande tong) Remi... welk uur is't?

REMI (zonder naar zijn uurwerk te kijken, ook lallend) Kwart voor.

MATHIEU Kwart voor wat?

REMI Heeft geen belang.

MATHIEU 't is al klaar buiten.

REMI (Remi stopt sleutel weg in zijn zak. Waggelt naar het tafeltje) We gaan... ontbijten...

MATHIEU Hebt ge croissants?

REMI Alleen chips.

Remi neemt schoteltje met de resterende chips. Stopt handvol chips in zijn mond. Reikt dan Mathieu het schoteltje aan. Deze neemt de chips en stopt ze in mond.

MATHIEU (houdt glas in de hoogte) Garçon!

REMI Hij is weg. Hier.

Remi zoekt een fles wijn waar nog wat in is. Giet Mathieu wat in, maar het is er meer naast. Remi waggelt met de fles door de ruimte. Kijkt naar de koorden.

REMI (houdt fles op naar de koorden toe) Schol! Op die dikke koord. Schol! Op dat garendraadje. Schol! Op dat smal touwke.

MATHIEU (houdt glas op) Schol... op die flosj.

REMI Schol... op... mijn dochter... zij is voor de meiskes.

MATHIEU Ik ook.

REMI (neemt sleutel aan het touwtje weer uit zijn zak. Houdt het voor zich) 'k Zal u eens iets zeggen... 't is... (moeizaam) ...de schuld... van mijne zoon... dat... ze... een afkeer van de mannen heeft. (drinkt)

- MATHIEU Schol.
- REMI Schol op alles wat hier hangt! (Houdt touwtje met sleutel voor zich)
Behalve... op wat er bij een man hangt. (Gooit sleutel weg, drinkt)
- MATHIEU Voor wat gooit gij dat nu weg? Dat is de eerste keer sinds da'k u ken dat die sleutel zo ver van u is.
- REMI Da's... da's de sleutel van... van... de waarheid.
- MATHIEU Ook een tsymboliek. (Remi drinkt. Mathieu staat moeizaam op, kijkt naar omhoog) Weet ge....
- REMI Wat?
- MATHIEU Die touwen blijven onbeweeglijk.
- REMI Omdat er gene wind is. Laat eens een wind, ze zullen wel wiegen.
- MATHIEU D'er is hier veel wind. Onder die touwen. Hier. 't Is hier bijna altijd storm. En niet in een glas water. Maar echte storm. Storm door miserie. En toch blijven die touwen, die koorden, die draadjes daarboven onze kop, boven de storm, onbeweeglijk. Ze hangen boven de moeilijkheden en trotseren die. Wij zouden ook touwen moeten zijn.
- REMI Zeg nondedju, is de muze weer op uwe schoot komen zitten?
- MATHIEU Nee, 'k heb daar zitten aan denken, terwijl ik daar zat en dat allemaal eens goed bekeek. De wind, da's de ambras... de stress... de miserie... alles wat negatief is. En die touwen hangen daarboven. Onbeweeglijk. Al hetgeen dat onder hen gebeurt pakt niet op hen.
- REMI Ze zijn...i...im... immuun.
- MATHIEU Ja, dat is't, mimuum. (spreekt verkeerd uit) En zo zouden wij ook moeten zijn. Mi...mimuum voor alles wat negatief is.
- REMI 'k Heb het toch van in 't begin gezegd. Da's de symboliek... die koorden, dat zijn mensen.
- MATHIEU Als er moeilijkheden zijn moeten we ons daarboven kunnen zetten. Onbeweeglijk blijven. Niet op wankelende benen staan. (Staat zelf terwijl te waggelen)
- REMI Allemaal samen, gelijk die hoop die daar hangt. Samen aan één zeel trekken... één groot team.
- MATHIEU Vanonder de storm, boven de samenhang. Vanonder windkracht tien, daarboven sleeptouwen. Mekaar op sleeptouw nemen zoals ze

zeggen. Dat zouden wij allemaal moeten zijn : touwen boven de wind.

REMI Schol! Op de touwen boven de wind.

Ze drinken.

Vanuit de keuken komen Ivonne en Inge. Ivonne heeft haar kamerjas aan. Inge heeft een reistas (rugzak) mee.

IVONNE Remi, uw dochter vertrekt.

Remi kijkt om. Een pijnlijke stilte.

INGE Dag pa.

Remi zet de fles op tafel.

MATHIEU (onwennig) Ik... euh... ik ga dan maar naar huis. Inge, tot... tot dan zeker.

INGE Tot dan, Mathieu. Groetjes aan Odette.

Mathieu knikt, gaat af.

Een nieuwe stilte.

INGE Pa, ik wens u 't beste met uw museum.

REMI (met krop in de keel) Ja.

INGE Ik zal af en toe wel eens een week-end kunnen afkomen.

REMI (krijgt het moeilijk) Ge... zijt altijd welkom.

INGE Ik ben blij dat te horen.

Een stilte. Uiteindelijk komt Inge bij hem, geeft hem een klapzoen.

INGE Dag pa.

Komt dan bij Ivonne. Geeft ook haar een klapzoen.

INGE Dag ma.

IVONNE Dag kind, wees voorzichtig.

Inge wil, ontroerd als ze is, zich vlug uit de voeten maken. Is al bijna tot aan de poort.

REMI Dag... schàt.

Inge blijft eensklaps staan op dat woord. Keert zich langzaam om. Remi kijkt haar aan.

REMI   (met tranen in de ogen) Hoe heet ze?

INGE   Loes.

REMI   Breng haar volgende keer mee.

Inge knikt. Krijgt het nu ook moeilijk.

INGE   Bedankt... voor uw begrip.

Inge gaat weg. Een stilte. Ivonne komt bij hem. Kijkt hem aan. Ziet dat hij weent. Neemt haar zakdoek en droogt eigenhandig zijn tranen.

IVONNE   En elke keer ben ik er om u te drogen. Deze keer... uw tranen. (Een stilte) Ge zijt daarjuist op onze Gunter zijn kamer geweest. 'k Heb u gehoord. (Een stilte) En ge hebt zijn kast opengedaan.

REMI   Nu pas durfde ik. En... euh... ik weet nu waarom hij zijn sleutel om zijn nek hield.

IVONNE   Omdat ik er niet zou kunnen in rondneuzen wanneer ik zijn kamer opruimde. In die kast zal wel iets heel bijzonders gelegen hebben.

Een stilte.

REMI   't Ligt er nog. Foto's... van blote meisjes... en... (stokt, drinkt)

IVONNE   En wat?

REMI   Zelfgemaakte foto's van zijn zuster... in de badkamer... (krijgt het moeilijk) Ons Inge... vertelde... de waarheid...

Remi begint te wenen. Kijkt rond. Komt onder de koorden staan. Begint ze uiteindelijk één na één van de balken te trekken. Ivonne laat hem begaan. Uiteindelijk haalt Remi alle koorden naar beneden.

Ondertussen valt het

DOEK
